

Digitalització i noves formes de treball

Entrevistes amb

Jordi Puigneró

Vicepresident i conseller
de Polítiques Digitals i Territori

**Constantí
Serrallonga**

Director general
de Fira de Barcelona

Reestructuració i refinançament de pimes

El futur es decideix avui

Kreedit[®]
finançament empresarial

Passeig de Gràcia, 54, 5a. C
08007 Barcelona
T. 934 675 641 · info@kreedit.com
www.kreedit.com

Soci protector

ACCID
Associació Catalana
de Comptabilitat i Direcció

*"Solucions definitives
a les seves necessitats
de finançament a mig
i llarg termini"*

En aquest *Informatiu de l'economista* hem volgut dedicar les pàgines centrals de la revista a analitzar des de diverses perspectives la digitalització i l'impacte que té sobre el mercat de treball. La transformació digital és una de les dues grans prioritats de la Unió Europea recollides als fons Next Generation EU per impulsar l'economia europea i, per tant, també l'economia catalana. De fet, els fons Next Generation EU tenen una forta orientació cap a la transformació digital. Dins de les diverses convocatòries i iniciatives dels diversos ministeris, qualsevol projecte que es presenti ha de tenir un component digital per tal de ser considerat. Destaca el programa Kit Digital, que contempla ajudes perquè les pimes puguin fer passos cap a la digitalització de la mà d'agents digitalitzadors certificats. Un tema que aborda en profunditat en un article Albert Martínez Lacambra, director general de Red.es —entitat pública empresarial adscrita al Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital— i col·legiat del CEC.

La democratització de l'accés a les noves tecnologies permetrà a les petites i mitjanes empreses aconseguir solucions que fins avui només estaven disponibles per a les grans companyies. A tall d'exemple, la traçabilitat i la transparència en cadascun dels passos de producció i comercialització dels productes gràcies a tecnologies com el blockchain permeten incrementar el valor comercial de les respostes que s'ofereixen als clients. O el fet d'accedir a les dades, emmagatzemar-les i gestionar-les de manera més àgil i senzilla, sense barreres físiques, permet millorar de forma clara la gestió empresarial. Per als sectors que busquen noves solucions de producció sense contacte, la robotització és també una altra tendència a l'alça.

És clar que totes aquestes noves tendències en digitalització encara necessiten superar la resistència d'alguns actors econòmics adaptats a processos més tradicionals. En aquest sentit, cal lideratge per introduir canvis. Davant l'infinít ventall d'oportunitats que ofereixen les noves tecnologies, els líders de les organitzacions han d'adoptar les eines més eficaces per a la seva situació i sector. A més, l'ocupació qualificada i preparada per a l'entorn digital és escassa, i això ha deslligat una forta competència en la contractació de perfils professionals específics. La vicedegana del Col·legi, Àngels Fitó, i el professor d'Economia de la Universitat Oberta de Catalunya i col·legiat, Josep Lladós, reflexionen sobre aquests i d'altres impactes de la digitalització en dos interessants articles d'aquesta revista.

Una altra conseqüència molt rellevant de la transformació digital de les empreses i la connexió constant que comporta són les noves amenaces davant les quals cal protegir-se amb noves eines de ciberseguretat. Una qüestió que aborda en un article un economista de gran experiència en la matèria com és Ramon Trias.

Carles Puig de Travy
Degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

“Vull traslladar la meva confiança en l'evolució de l'economia. La tardor sembla que serà intensa, però amb esforç, treball i col·laboració ens en sortirem”

En l'aposta per la digitalització hi juguen un paper clau tant l'Administració pública com el món privat. En aquest sentit, val molt la pena llegir l'entrevista al vicepresident i conseller

de Polítiques Digitals i Territori, Jordi Puigneró. Destacaria una dada que aporta el vicepresident, i és que, segons l'indicador DESI (Digital Economy and Society Index), creat per la Comissió Europea per mesurar el grau de digitalització d'un territori, Catalunya presenta un elevat grau de digitalització respecte a d'altres economies europees. Concretament, es troba en cinquena posició només per darrere de tres països nòrdics (Finlàndia, Suècia i Dinamarca) i Holanda. Una dada molt positiva que hem de valorar!

Les empreses també tenen un rol vital en la transformació digital. En els últims anys, Catalunya s'ha posicionat com un referent mundial en l'organització de fires i congressos tecnològics amb el Mobile World Congress al capdavant. Així ho destaca en una altra entrevista d'aquest *Informatiu de l'economista* el director general de Fira de Barcelona i col·legiat, Constantí Serrallonga. No us la perdeu!

Finalment, m'agradaria aprofitar aquest editorial per traslladar la meva confiança en l'evolució de l'economia. La tardor sembla que serà intensa, però amb esforç, treball i col·laboració ens en sortirem! Que tinguem tots i totes un molt bon estiu! ■

Junta de Govern

Degà: Carles Puig de Travy

Vicedegana: Maria Àngels Fitó Bertran

President de la seu de Girona: Lluís Bigas de Llobet

President de la seu de Lleida: Josep Maria Riu Vila

President de la seu de Tarragona: Miquel Àngel Fúster Gómez del Campo

Secretària: Carmen Jover Díaz

Tresorera: Carmen García Jarque

Interventor: Miquel Morell Deltell

Vocals: Jordi Albiol Plans, Mª Josep Arasa Alegre, Elisabet Bach Oller, Toni Bartolí Sala, Albert Carreras de Odriozola, Ana García Molina, Jaume Menéndez Fernández, Ivan Planas Miret, Nieves Rabassó Rodríguez, Sofia Rodríguez Rico, Pilar Soldevila i García, Esther Subirà Lobera, Alfred Albiol Paps

Consellers: Emilio Álvarez Pérez, Oriol Amat i Salas, Miriam Barrera Ubieta, Anton Gasol Magriñà

Comitè editorial

Elisabet Bach Oller, Clara Bassols Duran, Albert Carreras de Odriozola, Maria Àngels Fitó Bertran, Jaume Menéndez Fernández, Maurici Olivé Riu, Carles Puig de Travy, Joan Tristany Claret

Edita

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fotografia: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Publicitat: Gecap, SL
comercial@coleccionomistes.cat

Disseny i producció editorial:

ZETACORP - Unitat de Comunicació Corporativa (Prensa Ibérica), Gran Via de l'Hospitalet, 163-167. 08908. L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-36694-1989

ISSN: 2385-5983

No està permesa la reproducció total o parcial d'aquesta revista, ni el seu emmagatzematge o transmissió per cap mitjà sense permís previ de l'editor i/o dels autors. Ni l'editor ni els autors acceptaran responsabilitats ocasionades a les persones naturals o jurídiques que actuïn o deixin d'actuar com a resultat d'alguna informació continguda en aquesta revista. Les opinions recollides en els textos publicats a *L'Informatiu* pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta de Govern com a òrgan de govern de la institució. Així mateix, els anunciants són els únics responsables del compliment i de la qualitat dels serveis que presten i de la veracitat de la informació facilitada.

Barcelona Plaça Gal·la Placidia, 32.

08006 Barcelona. Tel. 934 161 604

cec@coleccionomistes.cat

Girona Joan Maragall, 44, entl. 3a

17002 Girona. Tel. 972 214 533

girona@coleccionomistes.cat

Lleida Pere Cabrera, 16, 1r G

25001 Lleida. Tel. 973 210 633

lleida@coleccionomistes.cat

Tarragona Rambla Nova, 58-60, 5è A

43004 Tarragona. Tel. 977 217 042

tarragona@coleccionomistes.cat

14

Entrevista a Jordi Puigneró, vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori

26

Entrevista a Constantí Serrallonga, director general de Fira de Barcelona

6

14

18

26

28

L'interès més alt

Digitalització i noves formes de treball

Protagonistes

Entrevista a Jordi Puigneró, vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori

Notícies

Actualitat generada pel Col·legi d'Economistes de Catalunya

Gent de casa

Entrevista a Constantí Serrallonga, director general de Fira de Barcelona

Veus del Col·legi

L'economista en l'àmbit de la sostenibilitat, un professional de present i futur

35

Entrevista a Nieves Rabassó, presidenta de la Comissió de Relacions Laborals i Gestió del Capital Humà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

30
34

Seus col·legials

Girona, Lleida i Tarragona

Nous col·legiats i col·legiades

Coneixem la seva activitat professional i què esperen del Col·legi

35

Comissions

Entrevista a Nieves Rabassó, presidenta de la Comissió de Relacions Laborals i Gestió del Capital Humà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

36
38
39

Aula d'Economia

Màster d'Especialització Tributària

Bones pràctiques professionals

La revolució digital: una altra més?

Coneixements a disposició de les persones col·legiades

Abril-juny 2022

38

La revolució digital: una altra més? Article del col·legiat de Mèrit del CEC, Alfredo Pastor

NOUS TEMPS, NOVES ORGANITZACIONS

ÀNGELS FITÓ

Vicedegana del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Vicerectora de Competitivitat i Ocupabilitat de la Universitat Oberta de Catalunya
afitob@uoc.edu

La complexitat de l'entorn actual, l'impacte de les noves tecnologies i la sacsejada de la pandèmia han esperonat el replantejament de les fórmules organitzatives tradicionals, així com les estructures de governança internes. La cerca de noves dinàmiques organitzatives ha d'afavorir el desplegament de les capacitats dinàmiques que tota organització necessita per ajustar de forma continuada la seva base de recursos i habilitats a escenaris que canvien ràpidament. Unes capacitats que fan referència a un aspecte com la capacitat d'innovació, d'absorció, d'adaptació o d'aprenentatge respecte del que succeeix en l'entorn, i que no fan referència a l'acció individual de les persones, sinó a l'acció col·lectiva de les organitzacions, és a dir, a com observen, integren, aprenen i innoven les empreses i institucions.

Es tracta de capacitats organitzatives que prenen de nou el protagonisme en fer possible aquell procés de destrucció creadora al qual ja feia referència, fa unes quantes dècades, l'anomenat "economista de la innovació" Joseph Schumpeter, quan afirmava: "El vent perenne de destrucció creadora és el procés de mutació industrial que incessantment revoluciona l'estructura econòmica des de dins, destruint incessantment l'antiga, creant-ne incessantment una de nova". Unes capacitats dinàmiques que en l'entorn convuls actual i previsiblement futur són font indispensable de competitivitat empresarial.

A la universitat on desenvolupo la meua activitat, també estem duent a terme un

canvi en la manera de treballar per tal d'esdevenir una organització que s'organitza, pensa, interacciona i actua des d'una lògica 100% digital. En aquest context i procurant desenvolupar aquesta capacitat d'absorció i aprenentatge, i seguint identificar i, si s'escau, integrar bones pràctiques en el nostre procés de transformació, hem analitzat diversos informes i bones pràctiques dels quals hem extret algunes tendències que ara voldria compartir de manera resumida:

1. Les organitzacions es transformen amb l'objectiu d'esdevenir ens més resilients.

La prioritització de la resiliència organitzacional per damunt d'altres aspectes com l'eficiència determina estructures més transversals i menys jeràrquiques, organitzades per projectes que permeten resoldre les necessitats de negoci en cada moment.

2. La voluntat d'esdevenir més adaptables a un entorn canviant determina el perfil dels membres de l'organització, que, alhora, han de contribuir a aquesta adaptabilitat. Es tendeix, doncs, a **la configuració d'equips de treball més autogestionats que requereixen un major empoderament del treballador**, que passa a desenvolupar la seva activitat a partir d'un rol i que, en conseqüència, requereix una major delegació de funcions.

3. En consonància amb l'anterior, però definitivament imposat per la pandèmia, s'està produint un **increment de les modalitats de treball híbrid i remot** que alguns informes situen entre un 40% i un 60%. Aquest increment de l'anomenat *teletreball* modifica el disseny dels espais, que esdevenen ubics i adaptatius a necessitats canviant.

4. Tots aquests canvis en les estructures organitzatives requereixen **nous estils de lideratge**, on aspectes com l'empatia, la confiança, la seguretat psicològica o un clima d'equip positiu esdevenen fonamentals per a la gestió de les persones i els equips. S'avança, doncs, cap a un **lideratge distribuït** que necessita delegar responsabilitats als equips de projecte i, alhora, requereix una major atenció a l'estat emocional de la plantilla, així com de les persones que poden estar treballant lluny de les seues corporatives.

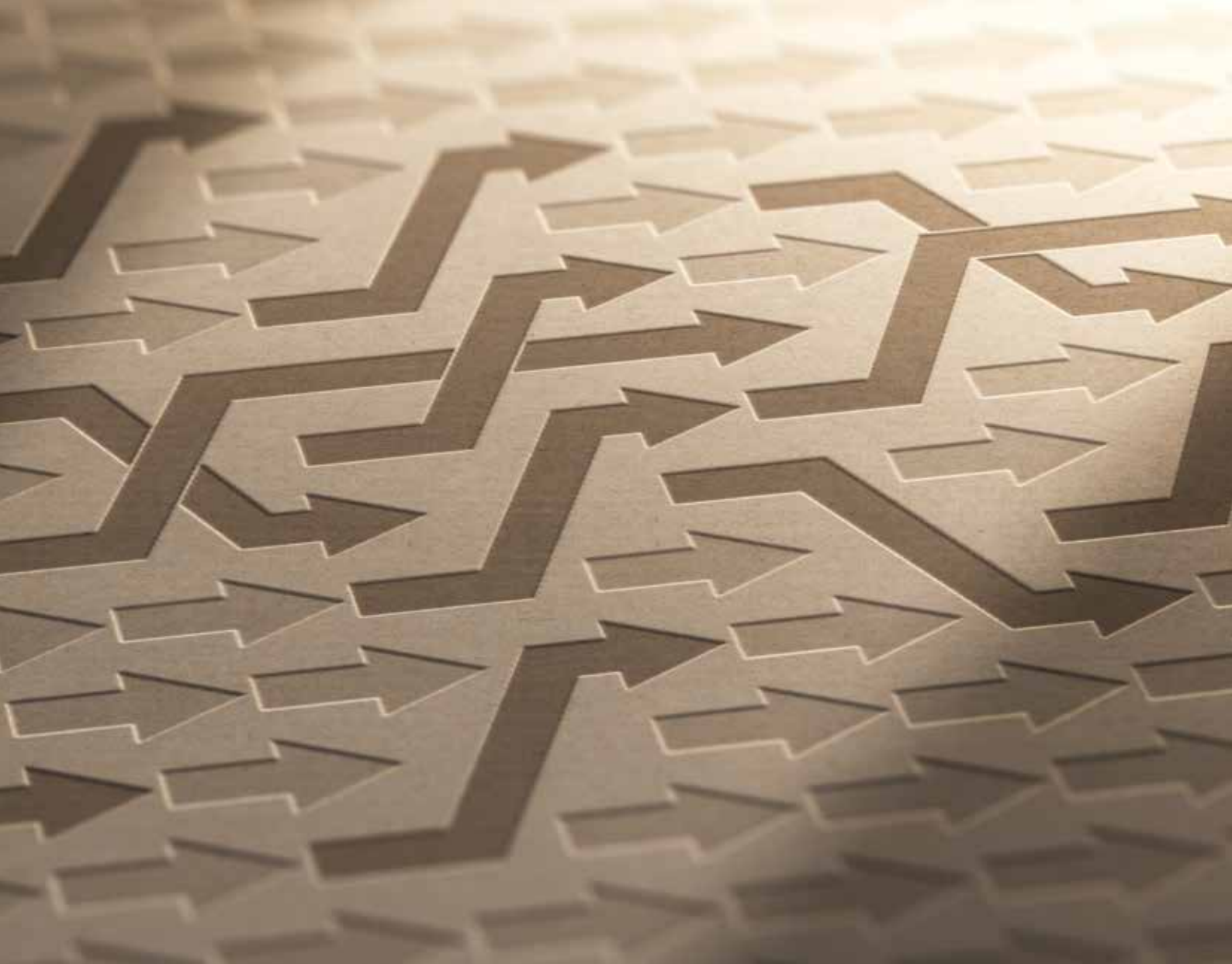
5. D'altra banda, tots aquests canvis es produeixen en el marc d'un procés general de

transformació digital que demana el **coneixement i la integració de les tecnologies emergents**, i que exigeix programes de conscienciació i capaciació digital i transversal en aspectes clau com la ciberseguretat.

6. Cal destacar que en el centre de tots aquests processos de transformació digital i organitzativa **s'hi situa la persona usuària o el client**. S'incentiven nous models de negoci basats a garantir una experiència satisfactòria quan aquest client es relaciona amb l'organització.

7. En el cas de les universitats, la **transformació digital s'aplica a tots els processos de cicle de vida de l'estudiant**, des de la captació fins a la graduació, cercant la captació voluntària de dades vinculades al seu perfil personal per tal de proveir un millor servei i aconseguir més vinculació.

Aquest corrent de canvi organitzatiu, resumit en excés en els paràgrafs anteriors, té un gran impacte en l'agenda d'empreses i institucions, ja que requereix dur a terme un

conjunt d'actuacions que s'han d'acompanyar als mateixos processos de canvi. Entre d'altres, voldria destacar les següents:

1. La necessitat de dissenyar polítiques de desenvolupament professional altament personalitzades.
2. L'establiment d'un entorn laboral basat en la confiança, que afavoreixi l'autogestió i el benestar de les persones.
3. El disseny de noves fórmules per mesurar l'assoliment dels objectius d'aquests equips transversals que estan liderats de forma distribuïda.
4. Igual d'important és la redefinició d'aspectes com la política dels contractes, les condicions dels espais, els aspectes vinculats amb l'ús dels equipaments i de les aplicacions tecnològiques corporatives, així com tot el que fa referència a la ciberseguretat.
5. Finalment, cal prestar especial atenció a tot el procés de canvi cultural que suposa

“**La cerca de noves dinàmiques organitzatives ha d'afavorir el desplegament de les capacitats dinàmiques que tota organització necessita per ajustar de forma continuada la seva base de recursos i habilitats a escenaris que canvien ràpidament**”

incrementar la delegació, en detriment de la tradicional supervisió del treball. En aquest punt, cal preveure la reticència dels líders a gestionar uns equips més autogestionats i que sovint treballen en remot.

No voldria acabar sense afegir unes reflexions generals envers el procés de transició que estic vivint i que suposa un dels canvis organitzatius més significatius que he viscut en primera persona. Pel que fa a això, voldria destacar que davant d'un procés de canvi de tanta magnitud cal disposar del temps i de l'espai de reflexió necessari per repensar les tecnologies, els espais, els

processos, les governances, els lideratges, la cultura i els temps, i tot això no es pot fer sense un lideratge clar, visible i propositiu de l'equip de direcció. Un lideratge que ha de garantir l'encaix amb l'estratègia de l'organització i la coherència amb els seus principis organitzatius i els seus vectors de creixement, i que està inspirat per un objectiu tan simple com és treballar millor. I tan important és el lideratge de la direcció com la implicació col·lectiva i multidisciplinària de responsables i experts, entre els quals resulten imprescindibles economistes experts en organització del treball i gestió del canvi. Un agraïment a totes elles. ■

EL PROGRAMA KIT DIGITAL, UNA OPORTUNITAT PER ORIENTAR A LES PIMES EN EL FUTUR DIGITAL

ALBERT MARTÍNEZ LACAMBRA
Economista. Director general de Red.es

Vam engegar el mil·lenni amb la preocupació del que es va anomenar l'“efecte 2000”. La nit de cap d'any del 1999 era la prova de foc per saber si els sistemes informàtics col·lapsarien. De fet, alguns experts pronosticaven una hecatombe general de tots els sistemes, atenent que els programadors, per estalviar memòria, feia molts anys que feien omissió de les centenes i tothom temia que, en arribar l'any 2000, els ordinadors computessin el 1900. Res d'això va passar; trens, avions i tots els sistemes, afortunadament, no van patir cap tragèdia i tot va anar com un rellotge.

Internet havia aparegut molt recentment a les nostres vides, se sentien referències llunyanes. A escala mundial se'n va començar a popularitzar l'ús el 1995 amb 16 milions d'usuaris, i es va arribar a 300 milions l'any 2000, un 5% de la població mundial, i avui se situa a l'entorn dels 5.400 milions. Espanya, el 1996, comptava amb 240.000 internautes, i a primers del 2000 ja superava els 2 milions d'usuaris, xifra que es va enfilars el 2012 fins als 32 milions, i avui se situa als 44 milions. És a dir, en poc més de 20 anys, hem passat d'una tecnologia emprada per un 5% de la població a un 94%.

Entràvem al segle XXI sense saber què era això de les xarxes socials, i al cap de pocs anys van començar a aparèixer Facebook (2004), Twitter (2006), Instagram (2010), etc., i ara sembla que la socialització no és possible si no és mitjançant qualsevol de les xarxes. També vam engegar el mil·lenni sense saber què era això de la missatgeria: el 2009 va

aparèixer WhatsApp, i avui, quan se'ns penja, ens sembla que ens falta la respiració.

Per tant, ja fa temps que tots tenim clar que el segle XXI seria el segle de la digitalització. Tot i que, quan mirem enrere, l'adopció d'internet, l'ús de les xarxes socials i la missatgeria s'han fet a una velocitat considerable. No hi ha cap dubte que la pandèmia provocada per la covid-19 ha tingut un efecte d'acceleració del procés digital tant a la nostra societat com en els àmbits empresarials.

Ja fa més de dos anys que vam començar a viure les conseqüències de la pandèmia; allò d'un confinament que al principi pensàvem que seria d'un màxim 15 dies es va convertir en tres mesos, amb uns efectes demolidors en els àmbits sanitari, social i econòmic. Presenciàvem el col·lapse dels nostres hospitals, el còmput de les defuncions diàries amb absoluta impotència i una economia que se'ns trencava per moments.

Espanya, el 2020, va patir una recessió sense precedents. Va registrar una contracció del PIB del 10,8%, i, gràcies a la decidida intervenció del sector públic, no va arribar a xifres del 25%, nivells desconeguts per a tots nosaltres i que ens hauríem de remuntar al 1936-1939 per trobar xifres d'aquesta magnitud.

Europa va reaccionar ràpidament formulant el Pla de Recuperació Next Generation EU, un “Pla Marshall” del segle XXI amb l'objectiu de contenir el sagnat econòmic provocat per la pandèmia i assentar les bases perquè, en un futur, la nostra economia fos més sostenible, productiva i integradora. Aquest Pla de xoc aprovat per Europa totalitza 750.000 milions d'euros, que suposa un 5,5% del PIB dels 27 països que conformen la Unió Europea.

La xifra dels fons assignats a Espanya suma 140.000 milions d'euros, un 12% del nostre PIB. Aquesta és una dada destacable, perquè mentre que la mitjana europea del Pla de Recuperació suposa un 5,5% del PIB, a casa nostra s'han assignat recursos que superen el doble de la mitjana europea. Cal posar en valor aquesta dada, ja que suposa una mostra de solidaritat territorial dels països de formen la UE i, sens dubte, enforteix el projecte europeu.

Dels 140.000 milions d'euros, els primers 70.000 milions corresponen a subvencions, amb el consegüent impacte positiu que generarà a la nostra economia en termes de generació d'ocupació, reducció del dèficit públic i deute públic, i augment del PIB.

Quatre pilars configuren aquest Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència (PRTR), amb l'objectiu de fer una economia més sostenible, productiva i inclusiva: transició ecològica, transformació digital, igualtat de gènere, i cohesió social i territorial.

D'aquesta xifra, el 29% es destinarà a transformació digital, és a dir, 20.000 milions. Aquest import correspon a projectes amb nom i cognom digital; no obstant, en bona part dels 30 components que configuren el PRTR, la digitalització és present i és un comú denominador de les actuacions. Es fa difícil imaginar projectes de mobilitat i de sostenibilitat al marge del vector de la digitalització.

La covid ens ha deixat clar que la digitalització ha vingut per quedar-se i que no és un element potestatiu, sobretot en l'àmbit empresarial. La digitalització és condició necessària per a la supervivència empresarial. D'això tots n'hem pres consciència en aquests dos darrers anys.

Quan analitzem el nivell de digitalització del nostre país respecte dels altres països de la UE, mitjançant l'índex DESI (Índex d'Economia i Societat Digital) veiem que la connectivitat és exemplar, així com el nivell de digitalització dels serveis públics, però on tenim marge de millora és en l'àmbit empresarial, especialment en aquell segment d'empreses que tenen menys de 50 empleats.

Amb l'objectiu de millorar el nivell de maduresa digital de les empreses que tenen menys de 50 treballadors, el 30 de desembre passat es va publicar en el BOE l'ordre de bases que regula el programa Kit Digital, que compta amb una dotació de 3.067 milions d'euros, finançat amb fons Next Generation EU, i que s'emmarca en el PRTR, l'agenda Espanya Digital 2025 i el Pla de Digitalització de Pimes 2021-2025.

L'objectiu d'aquest programa és l'adopció digital de petites empreses, microempreses i autònoms, on es financen solucions bàsi-

“La covid ens ha deixat clar que la digitalització ha vingut per quedar-se i que no és un element potestatiu: és condició necessària per la supervivència empresarial”

ques de digitalització. D'altra banda, cal destacar que té un caràcter absolutament transversal, ja que la seva voluntat és arribar a tots els sectors de la nostra economia.

El programa és gestionat per Red.es i preveu les ajudes a la digitalització mitjançant l'atorgament de la subvenció a través del “bo digital”, tenint en compte el nombre d'empleats amb els quals compta l'empresa. En aquest sentit s'estableixen tres segments:

- **Segment I:** empreses de 10 a menys de 50 empleats, ajudes de 12.000 euros.
- **Segment II:** empreses de 3 a menys de 10 empleats, ajudes de 6.000 euros.
- **Segment III:** persones en situació d'autoocupació i fins a menys de 3 empleats, ajudes de 2.000 euros.

Les empreses interessades a conèixer en detall el programa poden accedir a la web www.acelerapyme.es i consultar totes les particularitats. Les empreses hauran de fer-se el test de nivell de maduresa digital per

sol·licitar l'ajuda, i després ja podran accedir a emplenar el formulari corresponent. Una vegada es verifiqui el compliment de les condicions per rebre l'ajuda, es lliurarà a l'empresa el bo digital, que correspon a l'atorgament de la subvenció.

Aquest bo digital es materialitzarà a través dels digitalitzadors adherits en el portal www.acelerapyme.es, amb la instal·lació de solucions de les categories previstes, que són les següents: web, comerç electrònic, gestió de xarxes socials, gestió de clients, *business intelligence* i analítica de dades, gestió de processos, factura electrònica, serveis i eines d'oficina virtual, comunicacions segures i ciberseguretat.

La primera convocatòria orientada en el primer segment, és a dir, empreses de 10 a menys de 50 empleats, es va obrir el 15 de març passat, i a hores d'ara ja s'han superat les 62.000 sol·licituds a Espanya, i més de 12.000 empreses a Catalunya, la qual cosa ens fa concloure que una de cada dues empreses ha sol·licitat la subvenció. Aquest nivell de demanda, rati de penetració, no és gens habitual quan es tracta de sol·licitar ajudes, i especialment en l'àmbit de les pimes.

Una de les preocupacions en el disseny del programa era com fer possible una alta capilaritat, de manera que les petites empreses demanessin la subvenció, ja que és una oportunitat, perquè en molts casos es pot arribar a una intensitat de l'ajuda del 100%.

Un primer aspecte perquè això fos possible era mobilitzar les associacions empresarials

com PIMEC a Catalunya, cambres de comerç, col·legis professionals, així com les Administracions territorials, tant comunitats autònomes com ajuntaments i diputacions, de manera que el missatge de l'oportunitat que suposava aquestes ajudes arribés clar i nítid a les nostres pimes. Això, sens dubte, s'ha aconseguit, perquè tenir una ràtio del 50% en sol·licituds de subvencions no és gens habitual.

Ha ajudat força a la difusió del programa tota la xarxa de digitalitzadores adherides, que en aquests moments ja supera els 8.000 agents. Atès que el Kit Digital és un programa per digitalitzar pimes, era molt raonable que el teixit TIC no en quedés exclòs i participés en aquest procés. Cal destacar que aquest serà l'exercici de col·laboració públicoprivada més important que haurà esdevingut a Espanya i a Europa.

Un altre element important és que fos fàcil demanar l'ajuda. Per demanar la subvenció no cal aportar cap documentació, és suficient si s'autoritza a red.es la consulta de les diferents bases de dades que estan al seu abast.

Val a dir que aquesta opció de “zero papers” es va configurar per fer-ho fàcil a les pimes, però ha esdevingut una necessitat perquè fos viable la tramitació de les subvencions, perquè és clar que un milió d'expedients sembla impossible gestionar-los amb els procediments tradicionals. Per tant, s'ha desplegat un complex mapa tecnològic on s'utilitza robotització, *big data* i intel·ligència artificial, de manera que bona part de les comprovacions i la tramitació es fa de manera automatitzada.

Per fer possible tot aquest desplegament, vull posar en valor la col·laboració i els acords als quals hem arribat amb el Consejo General de Economistas, Cámara de Comercio de España, Consejo General del Notariado, Colegio de Registradores de la Propiedad y Mercantiles de España, y Consejo General de Gestores Administrativos.

El Programa Kit Digital és una oportunitat per a les petites empreses, perquè brinda la possibilitat d'endinsar-se en el camí de la digitalització, per després caminar per la transformació digital i anar visualitzant i preparant les següents etapes d'aquest infinit camí, com són l'ús de la intel·ligència artificial i totes les tecnologies habilitadores, que, sens dubte, marcarà el futur de les nostres economies. ■

INSEGURETAT CIBERNÈTICA

RAMON TRIAS

Economista i president d'AIS – Aplicacions d'Intel·ligència Artificial
rtrias@ais-int.com

Els sistemes informàtics dominen la nostra vida. Poques activitats escapen a un funcionament digital. Historials mèdics, bitllets d'avió, comptabilitat, producció de béns de consum, compres, reserves, transaccions bancàries, mitjans de pagament, comunicacions interpersonals... Tot passa per sistemes informàtics, i cada cop en tenim una dependència més gran. El problema és que la seva arquitectura tan seqüencial els fa intrínsecament fràgils. Per això cal desenvolupar mesures protectores que minimitzin la possibilitat i l'impacte d'interrupcions i fallides, així com de filtració o segrest de la multitud de dades que generem i emmagatzemem. D'aquí la rellevància de la seguretat informàtica, especialment per a les empreses.

Les amenaces

Hi ha dos tipus d'amenaces principals. D'una banda, les que podríem qualificar d'internes i que passen pel manteniment dels sistemes. Són, fonamentalment, avaries, malfuncionament del *hardware* o caigudes de *software*. Aquests elements sovint tenen origen en elements com errades de programació o de dimensionament d'un servei.

Malgrat el que podria semblar, són episodis que es donen sovint, i fins i tot les empreses més grans les pateixen. Són sonats els casos de caigudes massives de WhatsApp, de companyies de telecomunicacions o de bancs, que afecten milions d'usuaris.

Ara bé, si el manteniment i la bona configuració dels sistemes de les empreses és una amenaça de seguretat important, encara més ho són totes aquelles derivades de la

ciberdelinqüència: virus i *malware*, robatoris i filtracions de dades, suplantacions d'identitat, espionatge, etc.

Ja el 2014, el llavors director de l'FBI, James Comey, va dir que només hi havia dos tipus d'empreses: les que han estat hackejades i les que encara no saben que ho han estat. I si mirem les xifres de diferents estudis, observem que, efectivament, el nombre d'atacs que pateixen les companyies creix any rere any. Un informe de Deloitte a Espanya afirma que el 94% de les empreses va patir almenys un incident greu de ciberseguretat el 2021. Un 94%! Això suposa elevar la mitjana de ciberatacs patits en un 26% respecte del 2020, segons el mateix estudi.

D'altra banda, l'Institut Nacional de Ciberseguretat (INCIBE) declara al seu balanç que el mateix any va gestionar més de 100.000 incidents de ciberseguretat, entre empreses i ciutadans.

Per què creixen els ciberatacs?

Possiblement molts encara tenen al cap la figura pseudoromàntica del *hacker* com un justicier que vol democratitzar el sistema o un adolescent capaç de posar contra les cordes grans professionals de la tecnologia. La realitat és ben diferent. La ciberdelinqüència està a càrrec d'organitzacions mafioses. Són grups organitzats que es dediquen a construir o utilitzar *malware* per introduir-lo als sistemes de les empreses i treure'n profit, ja sigui perquè han segrestat els sistemes de l'empresa víctima de les seves accions i la tenen paralitzada, o bé perquè amenacen amb filtrar les seves dades o perquè estan robant informació per exercir espionatge industrial... Tant se val què facin, la motivació d'aquesta activitat és guanyar diners, molts diners.

Diu un informe de VMware del 2021 que el 74% de les entitats financeres ha patit almenys un atac de *ransomware* (exigir rescat per dades segrestades) l'últim any, i que el 63% d'elles ha pagat el rescat.

Amb això no és estrany que els danys per ciberdelinqüència a tot el món el 2021 ascendeixin al voltant d'uns 6 bilions de dòlars o, el que és el mateix, aproximadament uns 16.400 milions de dòlars al dia.

A Espanya, segons l'asseguradora Hilcox, el cost mitjà dels ciberatacs a les empreses el

2021 supera lleugerament els 100.000 euros, la qual cosa representa gairebé el doble que l'any anterior.

Riscos per a les empreses

Tenint en compte aquestes magnituds, és evident el risc econòmic de no protegir-se, però hi ha d'altres riscos, tots força vinculats, que acaben tenint impacte en el compte de resultats.

Primer hi ha el risc operatiu. Ja sigui per un ciberatac o per una caiguda del sistema, el fet de no poder desenvolupar normalment l'activitat productiva té unes conseqüències indiscutibles.

En segon lloc, hi ha el risc reputacional. L'evidència que hi ha una deficiència en el funcionament del sistema o que s'està patint un atac que pot perjudicar l'activitat de l'empresa o posar en perill les dades dels usuaris pot ser un cop demolidor per a una marca. Per últim, s'hi afegeix un risc legal o jurídic,

perquè aquests incidents poden acabar en sancions per a les companyies.

Tipus d'atacs

D'atacs n'hi ha de moltes menes, però els podem dividir en dues famílies en funció del tipus de perjudici que causen. D'una banda, hi ha aquells orientats a fer un mal ús de les dades (filtracions, segrest de dades, destrucció d'informació, etc.). L'altre tipus ve motivat per la voluntat d'estafar diners, com els atacs sobre el mitjà de pagaments i el *phishing*.

Certament, hi ha molts vectors d'atac. Si un sobresurt és el *malware* a través de virus, troians i *spyware*, com el famós Pegasus.

També molt populars són els atacs per DDoS, que consisteixen a col·lapsar una web o un recurs adreçant una allau de tràfic que el desbordi. És una tècnica especialment cèlebre a Catalunya, perquè va ser una de les protagonistes del referèndum de l'1-O.

Una altra amenaça molt important per a les empreses són els *insiders*. Són membres de la plantilla que faciliten informació o vies d'ac-

cés a un tercer per tal que pugui actuar sobre els sistemes i les dades de la companyia.

Hi ha moltes més tècniques d'atac, però, afortunadament, hi ha moltes tàctiques per poder protegir-se'n.

Mesures de protecció

Podem classificar-les en tres categories: la protecció davant de perills coneguts, la detecció d'anomalies i la gestió de la protecció.

Amb el primer tipus ens referim a la prevenció de la intrusió gràcies a antivirus i d'altres *softwares* de seguretat, però també a elements com els *firewalls*, l'ús de contrasenyes robustes i l'autenticació de dos factors. Fent una analogia amb la sanitat, les mesures que fan front a perills coneguts actuarien com una vacuna.

En canvi, el que seria l'equivalent a la simp-tomatologia d'una malaltia és el que col·locariem al grup de detecció d'anomalies. Aquesta detecció es fa principalment amb eines que permetin analitzar el comportament tant de la xarxa com dels dispositius o dels

“La ciberseguretat és ben bé el joc del gat i la rata. Per bé que protegim els sistemes, sempre hi haurà qui busqui un forat”

usuaris: si es produeixen més connexions a una màquina determinada, un augment de tràfic de dades, reducció del temps de durada de la bateria de dispositius mòbils, activitat en hores no comunes...

Una eina molt útil en aquest camp és la intel·ligència artificial, perquè permet dur a terme una modelització de la normalitat i disparar alertes quan hi hagi comportaments que escapin als patrons i que habitualment són molt difícils de detectar per l'ull humà, especialment els seus primers senyals.

La resposta per contrarestar aquestes anomalies vindria a ser la gestió de la protecció, o, tornant al camp sanitari, el tractament per superar la malaltia: motors de regles i d'altres *softwares* com els SOAR i els SIEM, que activin respostes de contingència.

Aterrant la ciberseguretat

Dissortadament, no hi ha garantia d'intrusió zero. La ciberseguretat és ben bé el joc del gat i la rata. Per bé que protegim els sistemes, sempre hi haurà qui busqui un forat. Per tant, en l'àmbit empresarial és molt important prendre consciència dels perills, sense que sigui important la mida de la companyia. Això és un fenomen global. Hem de tenir ben configurats i protegits els nostres sistemes. Cal revisar-los periòdicament per detectar possibles esclatxes i anomalies, prendre mesures per contrarestar les vulnerabilitats i tenir les versions dels sistemes i dels programes sempre al dia.

I hem de conscienciar els nostres equips. Només donant-los una formació continuada de bones pràctiques en seguretat frenarem una bona part dels atacs.

La digitalització en què tantes i tantes empreses estem immerses actualment implica un munt de beneficis: agilitat i millora en la productivitat i en la qualitat de servei, però també dependència i fragilitat. Per això, la inversió en ciberseguretat és més que rendible. No fer-la pot suposar pèrdues milionàries. ■

QUI TÉ POR DELS ROBOTS?

JOSEP LLADÓS

Economista i professor d'Economia de la Universitat Oberta de Catalunya
jlladosm@uoc.edu

Es efectes del canvi tecnològic al mercat laboral sempre han estat objecte d'interès i controvèrsia, perquè la incorporació de màquines més complexes a la producció genera uns augments de productivitat que tenen en l'automatització un dels seus principals factors determinants. És a dir, en l'estalvi d'hores de treball humà per unitat de producte.

Aquesta substitució del treball es veu compensada per un efecte de creació d'ocupació als sectors responsables de les innovacions tecnològiques o que hi estan estretament relacionats. Res no obliga pas a esperar que la interacció d'aquests dos efectes contraposats hagi de tenir necessàriament un impacte positiu, si bé les experiències prèvies de canvi tecnològic ens han mostrat que l'impacte és globalment favorable per la influència d'altres factors que no són fàcilment predictibles. D'una banda, l'efecte de complementaritat que es genera quan les persones adquireixen els coneixements necessaris per a l'ús de les tecnologies emergents i són capaces d'organitzar la feina de forma diferent i de fer aparèixer noves ocupacions. De l'altra, l'augment de rendes que genera la inversió en tecnologia i que origina una major demanda d'altres activitats colaterals i que poc tenen a veure amb el canvi tecnològic.

Però aquest impacte globalment positiu ha tingut una distribució molt asimètrica i ha beneficiat sobretot el treball més qualificat, perquè acostuma a ser el que es complementa millor amb les tecnologies emergents. Essencialment, perquè té més capacitat d'aprendre els coneixements necessaris per

al seu ús o d'adaptar-se als canvis organitzatius que calen per obtenir el màxim rendiment de la tecnologia. Ja abans de l'arribada de la pandèmia, el mercat laboral presentava un patró d'asimetria creixent, i la digitalització generarà més desigualtat.

Aquest biaix en favor del treball de més qualificació s'ha posat en dubte en aquesta nova onada de canvi tecnològic digital, perquè substitueix tant habilitats manuals com cognitives. Serà aquest cop diferent? En realitat, les noves tecnologies de l'univers 4.0 no reemplacen feines ni ocupacions, el que fan és desenvolupar les tasques més rutinàries, perquè són les més fàcilment reproduïbles en forma d'algorisme. Aquesta generació de tecnologies digitals indueix també un efecte de polarització al mercat laboral, perquè els llocs de treball amb major risc d'automatització són aquells que desenvolupen majoritàriament tasques rutinàries, tant li fa si

requereixen habilitats físiques o cognitives. En canvi, queden més protegides les feines que fan tasques no rutinàries, tant mentals i complexes com també més manuals i bàsiques. Serien, doncs, els graons intermedis de l'escala de les habilitats els que semblarien més afectats.

Però el risc de major automatització no té perquè transformar-se necessàriament en pèrdua de treball si s'aprofita la complementaritat entre treball humà i tecnologia per redissenyar el contingut de la feina. D'aquesta manera, és previsible que algunes feines desapareguin, se'n creïn de noves i es reconfigurin de forma àmplia la major part de les existents, perquè les tecnologies emergents tenen la capacitat de fer el treball més fluid, autònom, flexible, mòbil i menys dependent d'ubicacions físiques concretes. La digitalització canviarà, doncs, la forma en què treballem, els llocs des d'on ho fem, els

continguts, les rutines i l'organització de la nostra feina i la manera en què els nostres resultats seran supervisats.

Aquesta fita, però, requereix un esforç en formació molt important per tal de reforçar les habilitats més complementàries a la robòtica i la intel·ligència artificial. La millora del capital humà és consubstancial al canvi tecnològic, i demana no només reforçar les competències digitals sinó també millorar les habilitats socials i el capital relacional, la creativitat, la intuïció, la imaginació, el treball en equip, la capacitat d'autoprogramació i saber aplicar els canvis organitzatius necessaris per extreure el màxim rendiment econòmic i social de la digitalització del procés productiu.

Una bona mostra ens l'ofereix l'experiència forçada de treball en remot durant la pandèmia. Posteriorment, les xifres s'han mantingut en un nivell elevat, i moltes empreses i organitzacions estan incloent l'opció del teletreball als seus convenis laborals. Però

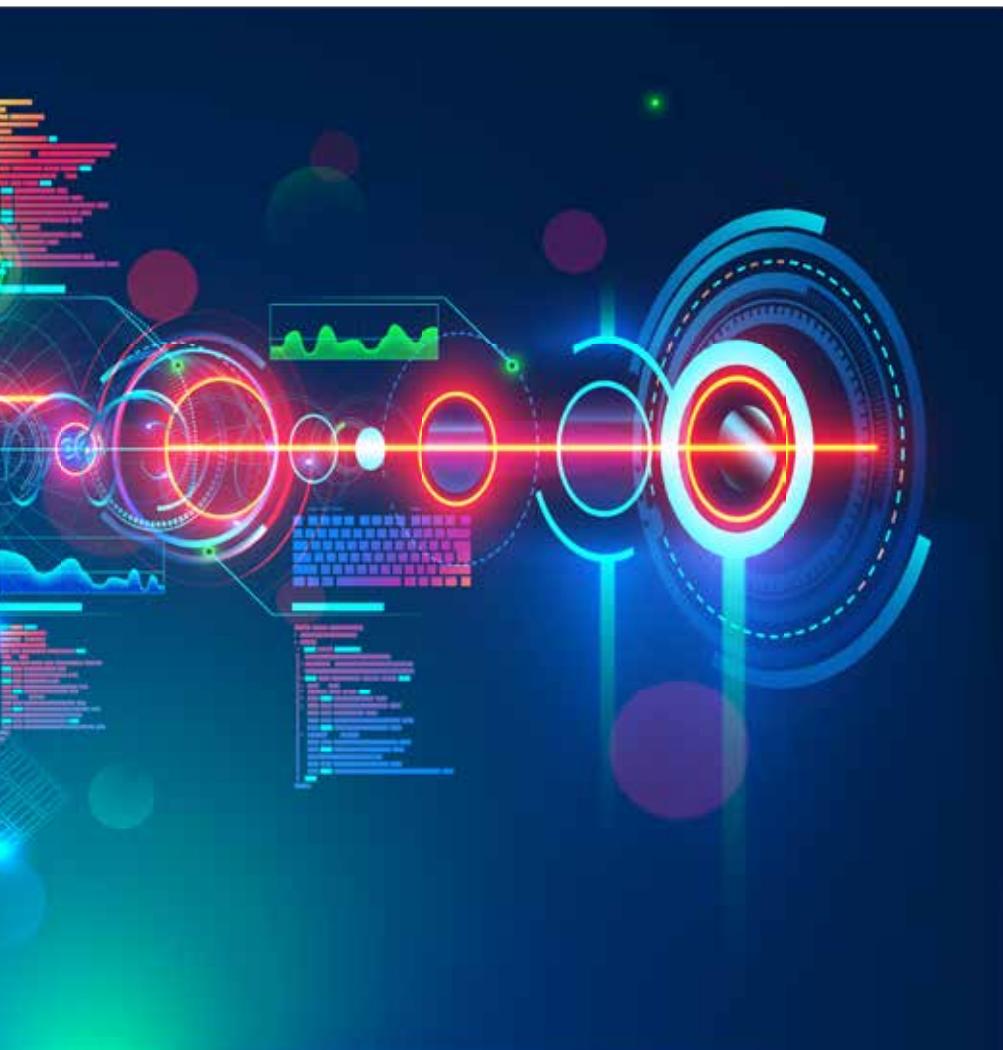
l'experiència viscuda ens ha mostrat que també hi ha una asimetria en les oportunitats d'accés al treball en remot que críticament depèn del tipus d'ocupació, de manera que el treball qualificat ha estat un altre cop el més beneficiat. I encara més important, ha posat de manifest que entre treballar a casa i fer teletreball hi ha una distància considerable. El teletreball requereix recursos materials i tecnològics, autonomia organitzativa i avaluació per objectius. La seva absència fa que els avantatges percebuts en termes d'estalvis de costos i millors oportunitats de conciliació es vegin neutralitzats per una excessiva càrrega de feina i més dificultats per a la desconnexió digital. I també es fa necessari regular l'emergència creixent del treball autònom i a demanda promogut per les plataformes digitals. No estan encara ben dissenyats ni consolidats aquests canvis organitzatius.

Hem de saber defugir del determinisme tecnològic. Les conseqüències de l'aplicació de la tecnologia són més complexes del que

“És previsible que algunes feines desapareguin, se'n creïn de noves i es reconfigurin de forma àmplia la major part de les existents”

aparenten, perquè la seva velocitat d'adopció sovint és més incerta i volàtil del que sembla. En l'impacte final hi intervindrà un conjunt de filtres, perquè les innovacions tecnològiques no apareixen mai en un espai buit, sinó en un entorn social i normatiu concret. No tot el que percebem com a tecnològicament possible serà econòmicament viable, rendible o acceptable per a unes empreses que afrontaran restriccions internes de recursos i hauran de gestionar processos de presa de decisions estratègiques en el context de la seva cultura directiva i organitzativa. Els nous desenvolupaments i aplicacions exigiran canvis en el marc legal vigent i, possiblement, induiran noves àrees normatives que acabaran definint la forma en què les noves tecnologies podran utilitzar-se. Finalment, la resposta social a un canvi que és potencialment disruptiu no solament serà el que definirà els usos finals i delimitarà l'abast de les noves tecnologies, sinó que també influirà en l'orientació i els continguts reguladors. La viabilitat tècnica i econòmica mai no és suficient si no es promou l'adopció de noves regulacions que generin un major clima de confiança, seguretat i acceptació social.

També cal tenir present que altres tendències de fons incidiran en l'evolució del mercat laboral, com els canvis al procés de globalització, l'envelliment de la població o la financiarització de l'economia. Com aquestes tendències poden interaccionar amb els efectes del canvi tecnològic és una matèria que haurà de ser també atesa i degudament gestionada amb l'acció de les polítiques públiques. En aquests casos, són més transcendents i necessàries les polítiques que ajuden a preparar les persones per als canvis en els requeriments laborals. Semblaria adequat afinar en les prioritats i els continguts de les polítiques públiques i les estratègies empresarials, a fi de facilitar una atenció adequada a un repte que és complex i, alhora, saber-ne extreure el màxim profit mitjançant una aposta col·lectiva que sigui socialment més inclusiva. ■

JORDI PUIGNERÓ, VICEPRESIDENT I CONSELLER DE POLÍTQUES DIGITALS I TERRITORI

“El Col·legi pot actuar com un catalitzador de la digitalització en l’economia catalana”

CLARA BASSOLS

Periodista. Responsable de
Premsa i Comunicació del CEC
cecpremsa@coleconomistes.cat

Enginyer màster (MEng) en Sistemes d’Informació per la Universitat de Surrey (Regne Unit), Jordi Puigneró va treballar a Frankfurt com a enginyer TIC al departament informàtic del Deutsche Bank del 1997 al 2001. El 2001 va tornar a Catalunya per treballar en una empresa multinacional de tecnologia. En l’àmbit institucional, ha estat regidor i tinent d’alcalde de l’Ajuntament de Sant Cugat (2005-2013). A la Generalitat de Catalunya

ha exercit com a director general de Telecomunicacions i Societat de la Informació; secretari de Telecomunicacions, Ciberseguretat i Societat Digital, i conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública. Des del maig del 2021 és vicepresident del Govern de la Generalitat de Catalunya i conseller de Polítiques Digitals i Territori.

La pandèmia de la COVID-19 ha actualitzat com un accelerador dels usos de les tecnologies digitals?

Crec que la pandèmia ha accelerat la revolució digital. Amb el confinament vam fer un salt de 5 anys en un camí ja iniciat, ja que, de manera sobtada i accelerada, tots vam haver de passar al món digital per continuar

la nostra activitat: el treball es va convertir en teletreball; el comerç, en comerç electrònic, i fins i tot molts dels serveis públics van passar a oferir-se en línia.

És evident que encara queda molt recorregut, però la pandèmia n’ha accelerat dràsticament el desenvolupament. Ens hem adonat del paper estratègic de les TIC i de les oportunitats que poden generar per al conjunt dels ciutadans i ciutadanes de tot el país.

Podem dir, sens dubte, que hi ha hagut un punt d’inflexió en la digitalització del país, s’han trencat moltes barreres psicològiques, i això hem de ser capaços d’aprofitar-ho per construir un futur millor per al conjunt del territori.

En quina fase es troba actualment el procés de digitalització a Catalunya?

Segons l'indicador DESI (Digital Economy and Society Index), creat per la Comissió Europea per mesurar el grau de digitalització d'un territori, Catalunya presenta un elevat grau de digitalització respecte a d'altres economies europees. Concretament, es troba en cinquena posició només per darrere de tres països nòrdics (Finlàndia, Suècia, Dinamarca) i Holanda.

Aquest índex mesura 37 indicadors relacionats amb cinc dimensions associades als àmbits de desenvolupament digitals d'un país: la connectivitat i el capital humà, que són transversals, i tres verticals com són l'ús de serveis

d'internet de la ciutadania, la integració de tecnologia digital a empreses i els serveis públics digitals de les administracions.

Catalunya és líder europeu en la dimensió de connectivitat, quart en la de talent digital, setè en serveis públics digitals de les administracions, vuitè en l'ús de serveis d'internet de la ciutadania i onzè en la integració de tecnologia digital per part de les empreses, essent aquest l'àmbit amb més necessitat de millora.

Quin grau d'autonomia té Catalunya pel que fa a recursos tecnològics?

Catalunya disposa d'un sector tecnològic molt potent i amb constant creixement. Actualment l'ecosistema digital català està format per més de 19.000 empreses, que ocupen 176.000 treballadors i facturen uns 30.000 M€, i això suposa el 13% del PIB català. També disposem d'universitats i centres de recerca i innovació digital de primer nivell internacional.

Tot i així, aquest sector està molt més centrat en el camp dels serveis que en la fabricació, i, per tant, és capaç de generar i implantar els serveis digitals i solucions tecnològiques que necessitem a Catalunya, però tenim una mancança en els equipaments tecnològics: des dels microprocessadors fins als sistemes electrònics o els diferents tipus de *hardware*.

Així doncs, el *hub* digital de Barcelona i Catalunya, que és un dels més potents d'Europa en camps com el comerç en línia, els videojocs, les aplicacions mòbils o la intel·ligència artificial, s'ha de reforçar amb nova indústria tecnològica associada a les tecnologies digitals avançades com la 5G, la robòtica, la impressió 3D o el NewSpace.

Una de les claus del procés de digitalització és el desplegament de la fibra òptica a tot el territori. Quan es preveu que cobreixi tot el país?

El compromís del Govern en aquesta legislatura és que la fibra òptica pública de la Generalitat arribi i tingui, almenys, un punt de presència obert i disponible a tots i cadascun dels municipis del nostre país.

Està previst que Barcelona rebi els dos primers cables submarins de fibra òptica a finals d'aquest any 2022. Quin avantatge competitiu suposaran?

La instal·lació de l'estació de cables submarins a Sant Adrià (que ja té compromesa l'arribada efectiva d'almenys un parell de cables de molt llarg recorregut) ha suposat una guspira que ha provocat una explosió i

“El ‘hub’ digital de Barcelona i Catalunya és un dels més potents d'Europa en camps com el comerç en línia, els videojocs, les aplicacions mòbils o la intel·ligència artificial”

una posada en escena de Barcelona i Catalunya al mapa internacional. Des del Govern estem treballant perquè Catalunya esdevingui un Digital Infrastructure Hub internacional. Hem desplegat una connectivitat digital via fibra òptica arreu del país que és referència internacional. Amb l'objectiu d'atreure inversions digitals a Catalunya, hem analitzat i posat a disposició del mercat: sòl, talent, connectivitat, infraestructures de mobilitat i d'energia, centres de recerca i coneixement, etc. I tot aquest atractiu ha estat visualitzat i maximitzat amb l'aterratge d'aquests cables submarins.

Sens dubte, la competitivitat i el grau d'atracció de Catalunya, a més de tots els actius que tenim com a país, incloent-hi la situació geoestratègica, es veuen potenciats amb l'aterratge d'aquests nous i futurs cables.

La tecnologia 5G impulsarà una nova revolució industrial?

La tecnologia 5G implica, per les seves característiques, una revolució en les comunicacions, i és molt més que una nova generació de telefonia mòbil. Entre altres aspectes, en destaca la gran amplada de banda, la capacitat de suportar una altíssima densitat de dispositius i la reducció de la latència, així com una millor eficiència energètica.

Tot això la fa una tecnologia essencial per a la nova revolució digital, en la qual estem immersos. La 5G és la base sobre la qual aplicar altres tecnologies emergents, com l'internet de les coses, la intel·ligència artificial, la realitat virtual o la *blockchain*, que, d'aquesta manera, permeten implementar solucions i serveis digital avançats i realment disruptius, com, per exemple, els vehicles autònoms, els drons, els robots col·laboratius, la indústria 4.0, les ciutats intel·ligents o el turisme immersiu.

En aquest sentit, des del Govern vam posar en marxa l'Estratègia 5G de Catalunya per accelerar el desplegament d'aquesta tecnologia i fer del país un pol d'innovació i demostració tecnològica en 5G. Dins d'aquest marc, hem posat en marxa 5GBarcelona i set Àrees 5G distribuïdes pel territori amb les quals treballem plegats amb operadors, sector tecnològic i agents territorials, per promoure la transformació econòmica i social de cada zona gràcies als nous serveis digitals que permet aquesta tecnologia tan disruptiva i determinant.

Quin paper té l'enlairament del primer nanosatèl·lit de la Generalitat dins el projecte NewSpace?

El NewSpace engloba les tecnologies digitals vinculades a l'espai, i està suposant una democratització de l'espai, que obre oportunitats per a petites i mitjanes empreses en un sector que fins ara estava reservat a les grans potències mundials i als gegants de la indústria aeroespacial. Estem davant d'un sector amb un enorme potencial de creixement que permetrà desenvolupar un nou mercat i un nou teixit tecnològic amb un efecte catalitzador d'altres tecnologies digitals.

El 27 d'octubre del 2020, el Govern va aprovar l'Estratègia NewSpace de Catalunya amb l'objectiu d'impulsar aquesta nova indústria, i una de les seves actuacions principals és la posada en marxa d'una constel·lació de nanosatèl·lits. L'Enxaneta és el primer nanosatèl·lit que hem posat en òrbita i, per

tant, la primera gran fita d'aquesta Estratègia de govern, una missió que ha situat Catalunya en el mapa d'aquest sector, i ara ja treballem en el proper llançament del segon nanosatèl·lit, que, en aquest cas, serà d'observació de la Terra i que permetrà anar fent créixer aquesta futura constel·lació.

La digitalització també implica riscos per als ciutadans i les empreses relacionats amb la ciberseguretat. Quines accions duu a terme l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya per prevenir-ho?

L'augment de la demanda de productes i serveis de ciberseguretat, arran de l'increment de les ciberamenaces, ha esdevingut una necessitat i, alhora, una oportunitat per a l'evolució com a país digital. La formació i la conscienciació són estratègics per a la prevenció, i des del programa Internet Segura es sensibilitzen i capaciten la ciutadania i les empreses. En l'àmbit empresarial, l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya impulsa Negoci Cibersegur, a través del qual s'ofereix suport professional i recursos. Aquesta activitat també està vinculada al centre d'innovació digital de Catalunya, el DIH4CAT, una finestra de serveis de ciberseguretat per a les empreses del país centrada en quatre àmbits d'innovació prioritàris: serveis essencials de ciberseguretat, *big data*, intel·ligència artificial i automatització, 5G i mobilitat intel·ligent, i salut digital.

Des de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya es potencia el sector econòmic de la ciberseguretat com a sector estratègic, mit-

jançant polítiques d'innovació, creació de talent i dinamització del sector productiu. I és que les xifres ens ho mostren: l'any passat, les pimes dedicades a la ciberseguretat a Catalunya van créixer un 20%, i facturen un 11% més. Tota aquesta activitat implica incorporar nous perfils al procés de transformació digital iniciat arran de la pandèmia; i actualment les empreses necessiten professionals de ciberseguretat qualificats i personal format adequadament.

Formem prou talent digital a Catalunya?

La demanda de talent digital a Catalunya ja supera les xifres pre-pandèmia, un fet que representa una ràpida recuperació del sector. Catalunya va incorporar 10.500 nous professionals digitals durant el 2021, un 12% més que l'any anterior. Així doncs, ja són quasi 100.000 persones les que es dediquen a aquest sector a tot Catalunya.

La generació de talent és una de les nostres prioritats. En aquest sentit, les universitats catalanes van generar 1.869 titulats en graus TIC en el curs 2020-2021, i la formació professional especialitzada en TIC va generar 2.285 titulats. La voluntat d'aquest Govern és generar talent d'una forma holística. Volem que el talent surti de les universitats, però també de la formació professional, de l'adaptació d'altres titulacions cap al sector digital i també de la incorporació de dones a l'oferta laboral.

Quin rol pot tenir el Col·legi d'Economistes de Catalunya en aquest procés de digitalització?

La digitalització està transformant la nostra economia i, per tant, és molt important el treball conjunt dels tecnòlegs i els economistes per analitzar i explicar aquest impacte i de quina manera es poden maximitzar els beneficis per a la nostra societat.

D'altra banda, la revolució digital ha d'arribar a tots els sectors econòmics i hem de treballar per ampliar les competències digitals i la comprensió de les tecnologies digitals avançades en tots els col·lectius professionals, amb l'objectiu que se'n pugui accelerar la implantació, ja que d'aquesta manera podem millorar la competitivitat de les nostres empreses i, per tant, de l'economia del país.

El Col·legi d'Economistes de Catalunya agrupa un col·lectiu de professionals molt ampli vinculat a l'economia i l'empresa, i, per tant, la seva contribució quant a l'elaboració d'estudis, formació digital o l'impuls de projectes innovadors pot actuar com un catalitzador de la digitalització en l'economia catalana. ■

PRO de PROfessional

A Sabadell Professional som on hi ha els millors PROfessionals

Perquè treballem en PRO dels PROfessionals com tu per oferir-te solucions financeres pensades per als professionals del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Innovem constantment la nostra oferta de productes i serveis per ajudar-te a aconseguir els teus objectius i protegir els teus interessos

I, a més, comptem amb un equip de gestors especialitzats preparats per acompanyar-te i per donar resposta a les teves inquietuds i necessitats financeres.

Podríem omplir aquest anunci amb arguments i ofertes difícils de rebutjar, però preferim començar a treballar. Per això et convidem a contactar amb nosaltres i un gestor t'explicarà amb detall els avantatges que tenim per a tu.

T'estem esperant.

sabadellprofesional.com

900 500 170

Bases dels Premis Joan Sardà Dexeus de la 'Revista Econòmica de Catalunya' 2022 (XXVII edició)

Primera. Es convoca la vint-i-setena edició dels Premis Joan Sardà Dexeus de la *Revista Econòmica de Catalunya* corresponent a l'any 2022.

Segona. S'atorgaran dos premis: un al llibre de més rellevància d'economia i empresa, i el segon a la millor Trajectòria Personal en la difusió de l'economia.

Tercera. El llibre ha d'haver estat publicat entre el 15 de setembre del 2021 i el 15 de setembre del 2022 segons consti en la impressió corresponent.

Quarta. La publicació es valorarà tenint en compte la contribució feta al coneixement de l'economia arreu de les terres

catalanes i la vinculació del seu autor/autora a la realitat del país. I de la persona premiada amb la Millor Trajectòria es valoraran les aportacions als mitjans per a la difusió de l'economia.

Cinquena. Els guanyadors/es dels premis Joan Sardà Dexeus de la *Revista Econòmica de Catalunya* seran distingits/des amb un guardó.

Sisena. Podrà proposar candidatures als Premis Joan Sardà Dexeus qualsevol persona col·legiada, empresa o institució.

Setena. La presentació de candidatures es farà al Col·legi d'Economistes de Catalunya (plaça Gal·la Plàcidia, 32, 08006 Barce-

lona), fent constar el nom del col·legiat/da que el proposa i el premi al qual opta, per qualsevol dels mitjans disponibles. La candidatura del text haurà d'aportar l'obra o la indicació de format i contingut necessària per a la seva consideració.

Vuitena. El termini de presentació de candidatures finalitzarà el dia 14 d'octubre de 2022.

Novena. Els Premis Joan Sardà Dexeus seran atorgats per un jurat que estarà format pel Consell de Redacció de la *Revista Econòmica de Catalunya* i els degans de les diferents facultats de Ciències Econòmiques i Empresariales de Catalunya.

El president del jurat serà el degà, i el secretari el director de la *Revista*.

El lliurament dels guardons tindrà lloc en una cerimònia que se celebrarà en el marc de les activitats de la Jornada dels Economistes el 27 d'octubre de 2022.

Desena. Els premis seran objecte d'especial difusió en els mitjans de comunicació i, en especial, en la *Revista Econòmica de Catalunya*. ■

GUARDONATS/ES DE LES DARRERES EDICIONS DELS PREMIS JOAN SARDÀ DEXEUS

I edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 1996

Millor llibre d'Economia General: *El curso de la economía*, de Lluís Barbé.

Millor llibre d'Economia de l'Empresa:

L'estat de la formació a l'empresa a Catalunya, de F. Solé Parellada i J. Royo Llobet.

Millor article d'Economia: "L'estat del benestar", de Jordi Goula, publicat a *La Vanguardia*.

II edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 1997

Millor llibre d'Economia General: *Caixes i bancs a Catalunya. Caixes d'estalvis catalanes I*, de Francesc Cabana.

Millor llibre d'Economia de l'Empresa: *La organización en la era de la información: aprendizaje, innovación y cambio*, de R. Andreu, J.E. Ricart i J. Valor.

Millor article d'Economia: "El espejismo de la reforma laboral", d'Andreu Missé, publicat a *El País*.

III edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 1998

Millor llibre d'Economia General: *Història econòmica de Catalunya. Segles XIX-XX*, de Jordi Maluquer de Motes.

Millor llibre d'Economia de l'Empresa: *Ètica i empresa*, de Josep M. Lozano.

Millor article d'Economia: "Fábula de los monos y los plátanos", de Josep M. Ureta, publicat a *El Periódico*.

Premi a la trajectòria professional: Joaquim Perramón.

IV edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 1999

Millor llibre d'Economia: *La societat catalana*, editat per l'Institut d'Estadística de Catalunya. Premi a la trajectòria professional: Xavier Vidal Folch.

V edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2000

Millor llibre d'Economia: *El gobierno de la empresa*, de Vicente Salas.

Premi a la trajectòria professional: Josep Francesc Valls.

VI edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2001

Millor llibre d'Economia: *La sanitat catalana. Finançament i despesa en el marc de les societats desenvolupades*, de Guillem López Casanovas.

Premi a la trajectòria professional: Josep Orihuel, del diari *Expansión*.

VII edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2002

Millor llibre d'Economia: *Ciudad y transporte. El binomio perfecto*, de Carme Miralles-Guasch.

Millor trajectòria professional: Jordi Castillo, editor de *Dossier Econòmic*.

VIII edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2003

Millor llibre d'Economia: *Catalunya, un país industrial*, de Miquel Barceló.

Millor trajectòria professional: Joaquín Romero, d'*El Periódico*.

IX edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2004

Millor llibre d'Economia: *Atlas de la industrialización de España*, de Jordi Nadal (director).

Millor trajectòria professional: Albert Closas, pel programa *Valor Afegit* de TV3.

X edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2005

Millor llibre d'Economia: *La industria en España: las claves para competir en un mundo global*, Centre d'Economia Industrial, coordinat per Enric Genescà, Jordi Goula, Josep Oliver, Vicente Salas i Josep M. Surís. Millor trajectòria professional: Juan María Hernández Puértolas, redactor en cap d'opinió de *La Vanguardia*.

XI edició dels Premis Joan Sardà Dexeus 2006

Millor llibre d'Economia: *La industria bancaria en el marco de Basilea II*, d'Anton Gasol, i

Economía y política de la privatización local, de Germà Bel.

Millor trajectòria professional: Joan Armengol, del diari *Avui*.

**XII edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2007**

Millor llibre d'Economia: *La innovació i l'R+D industrial a Catalunya*, de Joaquim Solà, Xavier Sáez i Montserrat Termes (Departament de Treball i Indústria, Secretaria d'Indústria, col·lecció "Papers d'Economia Industrial", Barcelona, 2006).

Millor trajectòria professional: Joan Pons, Editor de Medigrup Digital.

**XIII edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2008**

Millor llibre d'Economia: *Economia Catalana: reptes de futur* (BBVA i Generalitat de Catalunya, 2007).

Millor trajectòria professional: Agustí Sala, president de l'Associació de Periodistes d'Informació Econòmica i periodista del diari *El Periódico de Catalunya*.

**XIV edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2009**

Millor llibre d'Economia: *Caixa de Sabadell. Finances i acció social, 1859-2009*, de Josep M. Benaul, Carles Sudrià i Antoni Garrido.

Millor trajectòria professional: Ramon Aymenrich, de *La Vanguardia*.

**XV edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2010**

Millor llibre d'Economia: *The political Economy of Inter-Regional Fiscal Flows*, de Núria Bosch, Marta Espasa i Albert Solé (ed.).

Millor trajectòria professional: Alex Bosch, director del programa *Economia i Empresa* de Catalunya Ràdio.

**XVI edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2011**

Millor llibre d'Economia: *La indústria catalana després de la crisi*, dels autors Albert Roca Parés, Joan Torrent i Sellens, José García Quevedo, Javier Coronado Saleh, Josep M.

Martorell Rodon, Joan Batalla Bejerano, Rafael Boix Domènech, Daniel Albalade del Sol, Hèctor Sala Lorda i Mercedes Teruel Carrizosa.

Millor trajectòria professional: Ramon Roca, director del setmanari *L'Econòmic*.

**XVII edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2012**

Millor llibre d'Economia: ex aequo a *Un futur incert. Economia geopolítica i governança*, de Francesc Raventós Torras, i *Els errors de les caixes*, d'Antoni Serra Ramoneda.

Millor trajectòria professional: Manuel Pérez, subdirector de *La Vanguardia*.

**XVIII edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2013**

Millor llibre d'Economia: *Cinco ensayos sobre la crisis y sus consecuencias para el estado del bienestar*, de Josep Maria Bricall.

Millor trajectòria professional: Jordi Fortuny, periodista de TV3.

**XIX edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2014**

Millor llibre d'Economia: *Los intereses del futuro. Economía en un cambio de época*, de Joan Cals.

Millor trajectòria professional: Claudi Pérez, periodista d'*El País*.

**X edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2015**

Millor llibre d'Economia: ex aequo a *Joan Sardà Dexeus. Un economista clave en la España del siglo xx*, de Jacint Ros Hombravella, i *Fantasía y realidad en el expolio de Barcelona Traction*, de Josep Lluís Sureda.

Millor trajectòria professional: Marga Moreno, periodista d'*El Punt Avui*.

**XXI edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2016**

Millor llibre d'Economia: ex aequo a *El bienestar desigual*, de Guillem López Casanovas, i *De nuestros impuestos y su administración*, obra col·lectiva coordinada per Josep Maria Duran i Alejandro Esteller.

Millor trajectòria professional: Martí Savalls,

director adjunt d'*Expansión* a Barcelona i periodista d'*El Punt Avui*.

**XXII edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2017**

Millor llibre d'Economia: *Análisis empíricos sobre la economía española*. Directors: Jaume Garcia, Anna Matas i Jose Manuel González Páramo.

Millor trajectòria professional: Àlex Font, cap de la secció d'economia del diari *Ara*.

**XXIII edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2018**

Millor llibre d'Economia: *Turbulències i tribulacions*, d'Andreu Mas-Colell, Albert Carreras i Ivan Planas.

Millor trajectòria professional: Pilar Abril, periodista de la televisió de Catalunya.

**XIX edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2019**

Millor llibre d'Economia ex aequo: *L'economia Catalana al segle XXI. Balanç 200-2017 i perspectives 2030*, dels serveis d'estudis econòmics i infraestructures de la Cambra de Comerç de Barcelona, i *The Oxford Handbook of productivity analysis* editors, d'Emili Grifell-Tatjé, C.A. Knox Lovell i Robin C. Sickles.

Millor trajectòria professional: ex aequo a Víctor Bottini i la revista *Alternativas Económicas*.

**XXV edició dels Premis Joan Sardà
Dexeus 2020**

Millor llibre d'Economia: *Diccionari d'Economistes Catalans*, editat per la Societat Catalana d'Economia.

Millor trajectòria professional: ex aequo a Rosa Salvador Cortés, de *La Vanguardia*, i Víctor Costa, de *Via Empresa*.

**XXVI edició dels premis Joan Sardà
Dexeus 2021**

Millor llibre d'Economia: *The European Resue of the Franco Regime, 1950-1975*, del cate-dràtic Jean Monnet d'Història de la Universitat Pompeu Fabra, Fernando Guirao.

Millor trajectòria professional: Montse Martí Bel, responsable d'Economia de RAC1.

Uneix-te al canvi digital amb hsi | People in cloud

Coneix les nostres formacions en tecnologies Microsoft

www.hsi.es/formaciones

Bases dels Premis de Reconeixement del Col·legi d'Economistes de Catalunya 2022

La Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya ha acordat establir les següents bases per a l'edició d'aquest any dels Premis de Reconeixement a l'Economista d'Empresa, al Despatx Professional i al Millor Currículum Universitari.

BASES DEL PREMI DE RECONeixEMENT A L'ECONOMISTA D'EMPRESA

Primera. L'acte de reconeixement tindrà lloc en una cerimònia de lliurament dels Premis dels Economistes 2022 que se celebrarà a cada seu col·legial en el marc de la Jornada dels Economistes 2022.

Segona. Objecte. S'atorgarà un premi per seu col·legial, amb un total de quatre (4) premis, a la persona col·legiada gestora d'empresa que destaquï pel conjunt de la seva trajectòria professional i per algun fet rellevant ocorregut al llarg del darrer any. Seran indicadors a tenir en compte les accions endegades que siguin considerades de relleu en l'àmbit de la gestió empresarial (projectes realitzats, expansió internacional, redreçament empresarial, etc.).

Tercera. Candidats/es. Pot optar a aquest guardó qualsevol persona col·legiada que sigui gestora d'empresa. A més, qualsevol membre del CEC pot proposar al jurat, de forma no vinculant i com a màxim fins al 23 de setembre del 2022, una persona candidata en concret, mitjançant un escrit adreçat al secretari del jurat en què s'hi exposaran breument els motius pels quals creu que la persona candidata proposada és mereixedora de l'esmentat guardó.

Quarta. Resolució. El guardó serà atorgat per un jurat que estarà format per:

- Degà del CEC.
- Vicedegana del CEC.
- President de la Seu Col·legial de Girona.
- President de la Seu Col·legial de Lleida.
- President de la Seu Col·legial de Tarragona.
- President del Comitè de Normativa i Ètica Professional del CEC.
- President de la Comissió d'Economistes d'Empresa del CEC.
- Gerent del CEC.
- Un (1) representant del Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya.
- Un (1) representant del Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya.
- Un (1) representant de Foment del Treball.
- Un (1) representant de PIMEC.

El degà i el secretari tècnic del CEC actuaran com a president i secretari del jurat, respectivament. La resolució que adopti el jurat ha d'especificar els elements distintius de la persona guardonada.

Cinquena. El CEC lliurarà un diploma acreditatiu i un guardó al premiat/da i donarà a conèixer la resolució del jurat tant a les persones col·legiades com als diferents mitjans de comunicació.

BASES DEL PREMI DE RECONeixEMENT AL DESPATX PROFESSIONAL

Primera. L'acte de reconeixement tindrà lloc en una cerimònia de lliurament dels Premis dels Economistes 2022 que se celebrarà a cada seu col·legial en el marc de la Jornada dels Economistes 2022.

Segona. Objecte. S'atorgarà un premi per Seu Col·legial, sent un total de quatre (4) premis, a la persona col·legiada en exercici, al despatx professional o a una

societat de professionals, vinculats al CEC, que destaquï pel conjunt de la seva trajectòria professional i per algun fet rellevant ocorregut al llarg del darrer any. Entre altres, seran criteris a tenir en compte pel jurat a l'hora de deliberar sobre el guardonat/da, els següents: el compromís amb la professió i amb el Col·legi; la publicació de llibres, documents tècnics i articles en revistes especialitzades; aspectes innovadors tant en processos com en l'enfocament de l'activitat, i la docència de les matèries pròpies de la seva activitat professional.

Tercera. Candidats/es. Poden optar a aquest guardó les persones col·legiades en exercici de la professió, els despatxos d'economistes i les societats de professionals vinculades al CEC.

Les Comissions i els Grups de Treball del CEC podran proposar al jurat, de forma no vinculant i com a màxim fins al 23 de setembre de 2022, un candidat o candidata al premi de reconeixement de la seva especialitat professional o sectorial, mitjançant un escrit adreçat al secretari del jurat en el qual exposaran breument els motius pels quals creuen que la persona candidata proposada és mereixedora de l'esmentat guardó, fent menció dels criteris establerts en la base segona.

També i pel mateix procediment, qualsevol membre del CEC pot proposar al jurat, de forma no vinculant i com a màxim fins al 30 de setembre del 2022, una persona candidata per a aquest guardó.

Quarta. Resolució. El guardó serà atorgat per un jurat integrat per:

- Degà del CEC.
- Vicedegana del CEC.
- President de la Seu Col·legial de Girona.

- President de la Seu Col·legial de Lleida.
- President de la Seu Col·legial de Tarragona.
- Coordinador de les Comissions de Treball del CEC.
- President de la Comissió d'Auditoria del CEC.
- President de la Comissió de Comptabilitat del CEC.
- Presidenta de la Comissió d'Economia Financera del CEC.
- Presidenta de la Comissió Fiscal del CEC.
- President de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials del CEC.
- Gerent del CEC.

El Jurat serà presidit pel degà del CEC i actuarà com a secretari el secretari tècnic del CEC. La resolució a adoptar pel jurat ha d'especificar els elements distintius del guardonat.

Cinquena. El Col·legi d'Economistes de Catalunya lliurarà un diploma acreditatiu i un guardó a la persona premiada i donarà a conèixer la resolució del jurat tant a les persones col·legiades com als diferents mitjans de comunicació.

BASES DEL PREMI DE RECONeixEMENT AL MILLOR CURRÍCULUM UNIVERSITARI

Primera. L'acte de reconeixement tindrà lloc en una cerimònia de lliurament dels Premis dels Economistes 2022, que se celebrarà a cada Seu Col·legial en el marc de la Jornada dels Economistes 2022.

Segona. Objecte. Premi al graduat/graduada amb millor currículum universitari del curs 2021-22, en alguns dels ensenyaments que s'imparteixen a les Facultats de Ciències Econòmiques i Empresarials de Catalunya.

Tercera. Candidatures. Cada Facultat de Ciències Econòmiques

ques i Empresarials de Catalunya presentarà una sola candidatura amb el seu millor candidat o candidata. El termini perquè cada Facultat presenti el seu candidat o candidata serà el 15 de setembre de 2022. En la presentació de les candidatures s'haurà d'adjuntar: una còpia de l'expedient acadèmic del candidat/a; un certificat del seu expedient acadèmic, en què s'indiqui la nota mitjana ponderada segons el barem establert al Premi Nacional de Fi de Carrera; full explicatiu del degà/na explicitant els principals motius qualitatius pels quals la Facultat considera que el seu candidat/a és mereixedor/a del guardó, i, de forma optativa, un escrit del mateix candidat/a en què s'especifiquin altres qüestions d'interès relacionades amb els seus estudis que no figuren a l'expedient acadèmic (seminaris realitzats, treballs desenvolupats, coneixements d'idiomes, estades a l'estranger, etc.).

Quarta. Resolució. Atorgarà el guardó un jurat integrat pels/ per les membres de la Comissió Executiva del CEC. El jurat serà presidit pel degà del CEC i actuarà com a secretari el secretari tècnic del CEC.

Cinquena. El CEC atorgarà al guardonat/da o guardonats/des, com a millor graduat/da, un diploma acreditatiu del reconeixement i li facilitarà la col·legiació gratuïta durant tres anys. A més, el Col·legi d'Economistes de Catalunya reconeixerà públicament, mitjançant els seus canals habituals de comunicació, totes les candidatures presentades per les diverses facultats d'Econòmiques i Empresarials, a les quals facilitarà la col·legiació gratuïta durant tres anys. ■

El CEC publica el primer indicador d'igualtat de gènere de la vida col·legial

El Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC), per mitjà de la seva Comissió d'Igualtat i Diversitat, ha impulsat l'elaboració del primer indicador de la igualtat de gènere aplicat a la representació institucional i a les activitats que realitza el Col·legi d'Economistes de Catalunya. L'objectiu és donar una visió de la situació de les dones economistes dins del CEC i ser una guia per a futures polítiques.

Com a corporació de dret públic, el CEC ha mostrat un compromís creixent amb la igualtat de gènere, la qual cosa es posa de manifest en diverses iniciatives, així com en la composició de l'actual Junta de Govern, que, per primera vegada, és 100 % paritària, i la vicedegana és una dona.

L'índex d'igualtat de gènere del Col·legi d'Economistes de Catalunya està format per 16 indicadors que es classifiquen en 4 àmbits: col·legiació, participació en activitats col·legials, visibilització i reconeixements i apoderament.

Les dades, que comparen l'any 2021 amb el 2020, mostren un avenç tímid però rellevant en la igualtat de gènere.

Segons conclou l'índex d'igualtat de gènere del CEC, es constata, a més, una manca d'atractiu de les dones graduades cap a la col·legiació. Malgrat que les dones representen una mica més del 51 % del total de graduacions, això no es reflecteix en la ràtio de dones que es col·legien, fet que es podria explicar per poca presència de referents femenins dins del col·lectiu, que provoca conseqüències en la invisibilització i el reconeixement de les dones economistes, i pot desincentivar la col·legiació de les dones.

Els canvis que s'han produït en l'actual i en la darrera Junta de Govern, afegits a una major sensibilització dels òrgans col·legials respecte als temes relatius amb la igualtat de gènere, sobretot observada en la participació de dones a la publicació del CEC *L'Informatiu*, podria portar a una millora en el nombre de dones col·legiades, donant

visibilitat a aquests referents femenins.

Una altra variable que pot afectar la col·legiació de les dones és la distribució desigual de les tasques no remunerades, que provoca que les dones dediquin més hores que els homes a treballar, remuneradament o no, en detriment de la seva disponibilitat de temps lliure i temps per activitats de *networking*. Segons apunten les persones redactores de l'índex d'igualtat del CEC, aquest no és un problema específic del col·lectiu dels i les economistes, però podria ser interessant analitzar temes relacionats com els horaris de les activitats i la seva repercussió en la participació femenina.

Per tal de millorar la representativitat de l'índex en l'edició del 2022, les persones responsables d'elaborar-lo destaquen que convindria incorporar en futurs índexs els ponents dels actes que realitzen les diferents seus durant l'any, així com el professorat de l'Aula i les dades de les Jornades dels Economistes a les seus. ■

Enquesta de Situació Econòmica de Primavera 2022

L'índex de confiança dels economistes cau respecte a l'hivern per a l'economia catalana (5,01 davant del 5,12 d'una valoració d'entre 0 i 10) i per a l'economia espanyola (4,95 ara per 5,15 a l'hivern)

Un dels elements que es té sempre en compte a l'Enquesta de Situació Econòmica del Col·legi d'Economistes de Catalunya és la valoració de la situació de l'economia. El 40,4 % dels economistes consideren que l'economia catalana està ara millor que fa un any, mentre que un percentatge semblant (37,2 %) creu que està pitjor. Aquests resultats contrasten amb els que es van produir a l'enquesta d'hivern (just abans de l'esclat de la guerra a Ucraïna), quan el 59,6 % creia que la situació econòmica era millor que un any abans i només un 22,8 % pensava que era pitjor.

A més, l'índex de Confiança dels Economistes que sintetitza el sentiment dels col·legiats davant de la situació econòmica general tenint present tots els factors que hi incideixen se situa a la primavera de 2022 en un 5,01 per a l'economia catalana i en un 4,95 per a l'economia espanyola d'una

valoració d'entre 0 i 10 punts. En els dos casos, especialment en el de l'economia espanyola, l'índex ha reulat significativament, ja que a l'hivern estava en el 5,12 en el cas de Catalunya i el 5,15 en el d'Espanya. La previsió dels economistes indica una lleu millora d'aquí a finals d'any, quan l'índex se situaria en el 5,06 per a l'economia catalana i en el 4,99 per a l'espanyola. En tot cas, previsions molt per sota de les que es manifestaven a l'hivern, quan s'esperava que l'índex se situaria a finals del 2022 en el 5,47 per a l'economia catalana i en el 5,49 per a l'economia espanyola, tornant ja als nivells pre pandèmia.

Pel que fa a la identificació per part dels economistes catalans dels principals problemes que afecten l'economia catalana, en l'enquesta d'aquesta primavera apareixen com els principals problemes els preus del gas, el petroli, els carburants i altres matèries primeres, assenyalats com un dels

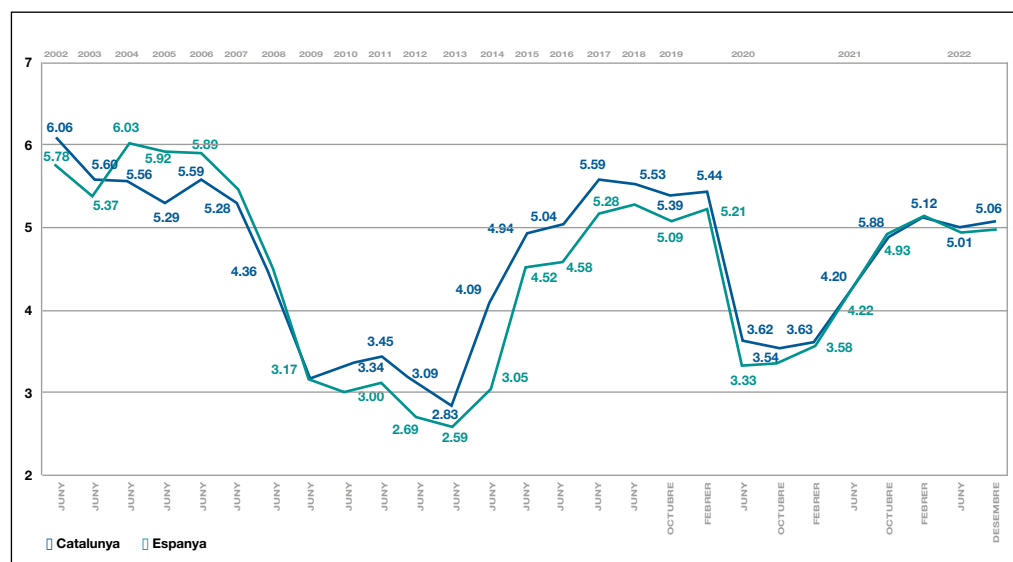
tres principals problemes pel 60,6 % dels enquestats. En el segon lloc, estretament lligat amb l'anterior, la inflació i els costos de producció, assenyalat pel 55,4 % dels enquestats. I en el tercer lloc apareix el dèficit fiscal, indicat pel 34,5 % dels enquestats com un dels tres problemes principals. Destaca la caiguda de l'impacte de la COVID-19 en el rànquing dels principals problemes.

L'Enquesta de Situació Econòmica de Primavera del 2022 també ha consultat el grau de preocupació sobre circumstàncies adverses que impacten en l'economia catalana. Els economistes enquestats es mostren pràcticament de forma unànime molt preocupats (un 47,0 %) o preocupats (50,6 %) per l'augment de preus i costos. També és molt elevada la preocupació pels efectes de la guerra d'Ucraïna (36,0 % molt preocupats i 58,7 %, preocupats). La pujada de tipus d'interès és objecte de

preocupació per al 60,1 % i de molta preocupació per al 18,5 % dels enquestats, mentre que un 19,7 % està molt preocupat i un 48,4 %, preocupat pel que fa al retorn dels préstecs ICO.

També s'ha demanat als economistes que valorin les mesures preses pel Govern espanyol en resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna. El mecanisme de fixació de preus de referència pel gas (49,8 %), la nova línia de 10.000 milions d'euros d'aval ICO (30,4 %) i la bonificació de 20 cèntims per litre de carburant (29,2 %) són les mesures valorades com a més favorables per a les famílies i empreses.

Una altra de les qüestions que ha centrat l'enquesta de primavera del 2022 ha estat la repercussió en l'economia catalana de l'arribada dels Fons Next Generation. Més de la meitat (56,5 %) dels economistes enquestats creu que l'arribada dels Fons Next Generation repercutirà poc en l'economia catalana, mentre que un 29,8 % pensa que hi repercutirà força. L'opinió més favorable (que repercutirà molt) només la sosté un 4,7 %, mentre que la més desfavorable (que no repercutirà gens) la manté un percentatge similar (4,4 %). Els que confien en els efectes positius del Fons NGEU creuen que el major impacte positiu serà sobre l'activitat innovadora de l'empresa (38,7 %). D'altra banda, els economistes catalans descon-

fien majoritàriament sobre el fet que hagi un repartiment territorial equitatiu (un 71,3 %), i també de forma molt majoritària (78,0 %) creuen que es produiran endarreriments en la seva arribada, que generaran menys creixement del previst i que seran menys transformadors del model productiu del que caldria esperar.

D'altra banda, l'Enquesta de Situació Econòmica de Primavera del 2022 ha consultat sobre l'afectació a les empreses de la moratòria de la Llei Concursal i de la seva reforma. Entre els economistes catalans que s'han pronunciat sobre com ha afectat la moratòria de la llei concursal, un 29,6 % opinen que la seguretat

de les empreses no ha variat per aquest fet, un 18,0 % creu que ha empitjorat i un 7,8 % que ha millorat. Pel que fa a la reforma de llei concursal, el 17,7 % opina que no afectarà la seguretat de les empreses, el 12,8 %, que l'empitjorarà i l'11,9 %, que la millorarà.

Finalment, l'enquesta ha demanat per la perspectiva de la temporada estiuenca a Catalunya i els resultats auguren molts bons pronòstics sobre la propera temporada turística: el 59,5 % dels enquestats creu que serà bona i el 30,4 % té encara una visió més favorable, i opinen que serà excel·lent. Només un 7,0 % pensa que serà regular, essent pràcticament insignificant (0,5 %) el percentatge dels que opinen que serà dolenta.

Com en cada edició de l'enquesta, el CEC ha també traslladat preguntes concretes per a les demarcacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. A Barcelona s'ha demanat per l'impacte en l'economia barcelonina de la designació de la capital catalana

com a seu de la Copa Amèrica de Vela el 2024. Un 40,5 % dels enquestats de la demarcació consideren que l'impacte serà força favorable, mentre que un percentatge similar (39,0 %) pensa, per contra, que serà poc favorable. A Girona, el 73,9 % dels economistes creu que a les comarques gironines no es continua teletreballant tant com a les de l'àrea metropolitana de Barcelona, mentre que el 20,3 % pensa que sí. A Lleida, un 18,6 % dels enquestats de la demarcació consideren que la guerra d'Ucraïna afectarà molt el sector agroalimentari lleidatà, mentre que un 65,1 % creu que hi afectarà força i, en sentit contrari, un 16,3 % creu que hi afectarà poc. A Tarragona, el 58,7 % dels economistes creu que la repercussió de la guerra d'Ucraïna no serà major al seu territori que la que tindrà a la resta de Catalunya, mentre que un 21,7 % creu que sí que ho serà, però només en determinats sectors, i un 15,2 % opina que sí que serà superior en general. ■

Sol·licita informació sense compromís!

www.info3.cat | 972 600 800

Destacats representants de les Administracions públiques imparteixen conferències al CEC

El Col·legi d'Economistes de Catalunya ha organitzat darrerament diverses conferències amb representants destacats institucionals de la Generalitat de Catalunya i del govern de l'Estat.

En la presentació del número 85 de la *Revista Econòmica de Catalunya* del CEC centrada en el futur del treball, el conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, Jaume Giró, va destacar que el fet que hi hagi una tradició tan potent de ciència econòmica al nostre país és un incentiu per dissenyar i implementar polítiques realistes. També va afirmar que la recerca i el coneixement, en totes les disciplines aplicades o no, representen avui l'actiu econòmic més valuós que pot tenir un país, i el

que ha de fer un govern responsable és dedicar-hi recursos.

En una conferència, la delegada del govern a Catalunya, M. Eugènia Gay, va repassar les mesures del Govern d'Espanya per a la reactivació econòmica de Catalunya. També va reivindicar que ja s'han invertit 2.200 milions d'euros en fons europeus a Catalunya i que Catalunya està sent motor econòmic d'Espanya.

D'altra banda, la subsecretària del Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital, Amparo López Senovilla, va abordar en una conferència les principals reformes per a la recuperació, i va detallar els principals elements de la reforma concursal i dels projectes de Llei de Creació i Creixement d'Empreses i de Foment de l'Ecosistema d'Empreses Emer-

gents com a eixos clau per a la millora de la productivitat i del creixement empresarial.

En un altre acte, el secretari general d'Indústria i de la PIME del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, i col·legiat del CEC, Raül Blanco, va centrar-se en la indústria i el futur d'Europa, apostant per reforçar la sobirania industrial d'Espanya. També va subratllar que la suma dels fons europeus i dels pressupostos generals de l'Estat resulta en 5.738 milions d'euros per política industrial l'any 2022, un 95,8 % més que l'any anterior.

Un altre col·legiat del CEC, Albert Martínez Lacambra, va tractar els detalls del programa Kit Digital, el qual gestiona com a director general de l'entitat pública empresarial

Red.es, depenent del Ministeri d'Afers Econòmics a través de la Secretaria d'Estat de Digitalització i Intel·ligència Artificial. Martínez Lacambra va recordar que el programa està dotat amb un pressupost de 3.067 milions d'euros i que té com a objectiu digitalitzar prop d'un milió de pimes i autònoms a Espanya de tots els sectors productius durant els propers tres anys.

Finalment, el primer tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni, va presentar el pla "Barcelona Green Deal", l'agenda i estratègia urbana i econòmica de Barcelona per diversificar l'economia de la ciutat. També va demanar consens en els grans projectes per transformar l'economia de Barcelona. ■

La col·legiada de Mèrit Montserrat Casanovas, nova presidenta de l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció

La col·legiada de Mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya Montserrat Casanovas ha estat designada nova presidenta de l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció (ACCID), després d'haver pres possessió la nova junta directiva per a un mandat de quatre anys.

Montserrat Casanovas agafa així el relleu de Daniel Faura, que ha estat al capdavant de l'ACCID els últims quatre anys.

Montserrat Casanovas és llicenciada en Ciències Polítiques i Comercials per la Universitat de Barcelona, doctora en Ciències Econòmiques i Empresarials per la Universitat Autònoma de Bar-

celona i Acadèmica de Número de la Reial Acadèmia Europea de Doctors. Catedrática d'Economia Financera i Comptabilitat de la Universitat de Barcelona,

Montserrat Casanovas és economista, analista financera, auditora i European Financial Adviser. A més de col·legiada de Mèrit, Montserrat Casanovas també

presideix la Comissió d'Economistes Docents i Investigadors del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

L'ACCID és una associació que té com a objectiu ser el nexe d'unió per als professionals i acadèmics que treballen a Catalunya en l'àmbit de la comptabilitat. Va ser fundada l'any 2002 pel Col·legi d'Economistes de Catalunya, el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya i el Col·legi de Titulats Mercantils i Empresarials de Barcelona. Posteriorment s'hi van incorporar el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de Catalunya, i el Col·legi Oficial de Gestors Administratius de Catalunya. ■

El Col·legi d'Economistes de Catalunya demana al Govern espanyol que s'executi la inversió pressupostada

El Col·legi d'Economistes de Catalunya recorda la importància de complir els acords i compromisos assolits en relació amb les inversions previstes a Catalunya.

Les dades publicades recentment per part de la Intervenció General de l'Estat indi-

quen que, a Catalunya, l'execució pressupostària de l'Estat i el seu sector públic per a l'any 2021 ha estat només del 35,8 %, la xifra més baixa de totes les comunitats autònomes. En els darrers set anys (2015-2021), la inversió pública real de l'Estat a Catalunya ha

estat de 105 euros per habitant, quan la mitjana estatal és de 225 euros per habitant.

El Col·legi d'Economistes de Catalunya reclama al Govern espanyol que compleixi els acords assolits i que acceleri l'execució de les inversions previstes a Catalunya, aprovades als

Pressupostos Generals de l'Estat.

El Col·legi d'Economistes de Catalunya es posa a disposició de totes les Administracions per generar consensos de gran abast per tal que Catalunya pugui fer front a reptes tan importants com la transició digital, la sostenibilitat i la cohesió social. ■

Trobades institucionals

El degà i el gerent del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Carles Puig de Travy i Maurici Olivé, han mantingut trobades amb representants de diverses institucions per presentar la nova junta de govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya i intercanviar impressions sobre l'actualitat econòmica i empresarial. D'aquesta manera, s'han reunit amb el director de l'Oficina Antifrau de

Catalunya, Miguel Ángel Gimeno; el síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, Miquel Salazar; el president i la gerent del Col·legi Oficial de Gestors Administratius de Catalunya, Josep Ribó i Marina Rocabruna, i l'inter-ventor general de la Generalitat de Catalunya, David Canada. D'altra banda, les seus del CEC a Girona, Lleida i Tarragona també han celebrat reunions amb institucions del territori. ■

Relació d'altres col·legials del març al juny del 2022

Alias Ferrer, Ester
Aparicio Castillo, Pedro Juan
Arbó Juani, Xavier
Belver Comin, Ariadna
Brugarolas Conde, Maria Lluïsa
Brull Sardaña, Clara
Calvo Pina, José Enrique
Canals Ruiz, Antonio
Cano de Simón, Sonia
Castellà Fontes, Maria Mar
Castro Arias, María Luisa
Clotet Guitart, Roger
Cortés Ruiz, Álvaro
Cortés Rufé, Marc
Crespo Rubio, Salvador
De Mora Oliveras, Àlex
Deulofeu Font, Marta
Esteller Moré, Alejandro
Faura Poy, Antonio
Fernández Bernat, Carmen
Fernández Ridao, Irene
Galiana Albarracín, Oriol
Garcia Sau, Gemma
Garcia Carbó, Pere
García-Mussons Barroso, Santiago
Gómez Iglesias, Silvia
Gomila Carulla, Gerard
Ibáñez Gelpi, Judit
Ibáñez Olivella, Marta

Iglesias Garcia, Francisco
Liu, Chenhe
Llopart Casas, Jordi
Luis Pericot, Marc
Macías Chaves, Víctor
Margalló Arellano, Álvaro
Mazorra Alsina, Marta
Mercader Sanjuan, Jordi
Mont Martí, Marc
Morató Gómez, Pol
Negre Cobos, Oriol
Palomar Agramunt, Xavier
Perdiguero Ginabreda, Begoña
Pérez San Juan, Carlos José
Planas Vilardaga, Montserrat
Porqueres March, Aleix
Povill Adserias, Jordi
Rilova Palacios, Mauro
San Miguel Romero, Nuria
Sánchez Argerich, Blai
Sánchez Burgués, Roberto Miguel
Sánchez Carretero, Arturo
Sánchez-Osorio Llena, Marta
Serra Catasús, Reyes
Solé Teixidó, Cristina
Teruel Moral, Pau
Tomillero Piñero, Montserrat
Traveset Herrero, Sílvia
Villanova Boté, Alberto
Vizireanu, Carmen Constanta

Impulsa el teu negoci

Ara la teva pàgina web Gratis

Truca'ns **650 51 78 17**

PROGRAMA KIT DIGITAL COFINANCIADO POR LOS FONDOS NEXT GENERATION (EU)
DEL MECANISMO DE RECUPERACIÓN Y RESILIENCIA

kanito
Agencia de Marketing Digital

CONSTANTÍ SERRALLONGA, DIRECTOR GENERAL DE FIRA DE BARCELONA

“A Fira de Barcelona preveiem un gran 2023”

Col·legiat des de l'any 1989, Constantí Serrallonga és director general de Fira de Barcelona, una de les institucions firals més importants d'Europa, amb més de 150 fires, congressos i esdeveniments celebrats cada any.

CLARA BASSOLS

Periodista i responsable de
Premsa i Comunicació
cecpremsa@coleconomistes.cat

Llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona (UB), ha realitzat programes de formació en economia de la salut i gestió de serveis sanitaris (UB), així com el Programa de Desenvolupament Directiu (PDD), i l'Advanced Management Program de l'IESE i el Programa de Finances Internacionals d'ESADE. Durant la seva àmplia trajectòria professional ha estat director-gerent de l'Hospital General de Man-

resa, conseller delegat a Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), conseller delegat de l'operador logístic internacional Grup Àgora – Invest – Tradisa i gerent de l'Ajuntament de Barcelona. Des del novembre del 2015 és director general de la Fira de Barcelona.

Aquest 2022, la Fira de Barcelona ha reprès les fires presencials després de dos anys de pandèmia, entre les quals hi ha dos salons de màxima repercussió internacional com el Mobile World Congress i l'ISE. Quin balanç es pot fer de la represa de l'activitat postpandèmia?

Aquest primer semestre del 2022 ha estat el de la confirmació de la reactivació de les fires.

Després de reprendre progressivament l'activitat, sobretot a partir del segon semestre del 2021, i malgrat que encara queda algun tram de camí per recórrer, ja podem dir que estem pràcticament en la normalitat. Així ho demostren els últims grans esdeveniments que hem celebrat en els nostres recintes, MWC, Alimentària, ISE, Hispack, etc., que ens permeten impulsar el nostre paper de motor econòmic i social per a les empreses, sobretot pimes, i el país.

En aquest sentit, és un moment clau en el qual Fira vol contribuir a la reactivació i recuperació de molts sectors econòmics i industrials després dels anys més durs de la pandèmia.

Aquest és, per tant, un any per al retrobament, en el qual hem constatat que les empreses, els professionals i el públic que participa en els nostres esdeveniments tenia moltes ganes de tornar-se a veure, a reunir-se, a compartir coneixement i a fer negoci.

Quines previsions tenen en relació amb l'activitat firal d'aquí a finals d'any?

Preveiem continuar a aquest ritme, fins i tot incrementar-lo i preparar-nos per encarar un gran 2023. En total, aquest any celebrarem més de 150 esdeveniments als recintes de Gran Via i Montjuïc i al del CCIB, amb unes previsions de facturació properes al període d'abans de la pandèmia.

Durant el segon semestre tindrem un intens calendari amb el Liber, el Saló Nàutic, el Biz Barcelona i Saló de l'Ocupació, el Gastronomic Forum, l'Smart City Expo World Congress i Tomorrow Mobility, o l'IBTM, així com rellevants congressos mèdics internacionals com el Congrés Europeu de Cardiologia (ESC) o el de Malalties Respiratòries (ERS), entre molts d'altres.

Tot i així, és important que la mobilitat internacional es vagi normalitzant, sobretot en àrees geogràfiques com la Xina, on encara hi ha restriccions, que la situació geopolítica mundial sigui el més estable possible i que el conflicte de Rússia i Ucraïna s'acabi, sobretot per raons humanitàries, però també per les conseqüències econòmiques i energètiques que les empreses europees ja estan patint.

Quin impacte econòmic es calcula que genera l'activitat de Fira sobre la ciutat de Barcelona, l'àrea metropolitana i el conjunt del territori català?

En un context de plena activitat firal, la institució genera un impacte econòmic anual de més de 4.700 milions d'euros, amb un valor afegit brut (VAB) equivalent a l'1% del PIB de Catalunya, 35.000 llocs de treball i 971 milions de recaptació fiscal, segons un estudi elaborat per l'Institut d'Economia de Barcelona (IEB) de la Universitat de Barcelona (UB).

Cal tenir en compte que entre els més de 150 esdeveniments que farem aquest any reunirem professionals i empreses de més d'una quinzena de sectors de gran rellevància per a l'economia i la societat, com l'alimentació, el turisme, l'hostaleria, la tecnologia, la indústria, la mobilitat, el *packaging*, la logística, l'audiovisual, la moda, la sanitat o la cultura, entre molts d'altres.

En aquest sentit, els esdeveniments celebrats a Fira aporten un nou impuls per al negoci i la internacionalització de les empreses d'aquests sectors, en molts casos, pimes, però també pels grans reptes de futur que afronten, com la digitalització i la sostenibilitat. Igualment, té un paper rellevant en la dinamització de la innovació i la difusió del coneixement.

Però cal destacar, que, a banda de l'impacte econòmic, el nostre objectiu és generar també un impacte social i deixar un llegat a la ciutat i el territori. El punt de vacunació del Departament de Salut del recinte de Montjuïc per lluitar contra la pandèmia o el Centre d'atenció a refugiats ucraïnesos instal·lat al Palau 7 són només alguns exemples recents del compromís social de la institució que m'honora dirigir.

El Govern, els ajuntaments de Barcelona i l'Hospitalet, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Cambra de Comerç de Barcelona van donar llum verda aquest any al projecte financer per ampliar el recinte de Fira a la Gran Via de l'Hospitalet i per remodelar el de Montjuïc. En què consistirà aquesta ampliació i quan es preveu que s'iniciïn les obres?

L'ampliació prevista del recinte de Gran Via de Fira de Barcelona suposarà un increment del 25% de la seva superfície actual i permetrà el creixement dels salons que ara s'hi celebren, així com la captació de nous esdeveniments.

Així, el projecte d'ampliació d'aquest recinte, que actualment compta amb 240.000 m² de superfície bruta expositiva, preveu construir un edifici de dues plantes amb més de 60.000 m², que enllaçarà amb el recinte principal mitjançant un pas elevat, a més d'una edificació per a oficines i serveis firals. Amb aquesta actuació creixerà fins als 300.000 m², i se situarà entre les instal·lacions firals més importants del món per espai, a més de destacar per la seva funcionalitat, tecnologia, innovació i sostenibilitat. Preveiem que les feines d'enderroc comencin a finals d'aquest any i que les obres puguin iniciar-se l'any vinent.

Quins altres grans reptes es plantegen per a Fira de Barcelona a curt i mitjà termini?

Continuar creixent per consolidar el nostre posicionament entre les institucions firals de referència a escala internacional i reforçar el nostre paper de motor econòmic i el nostre

“Volem reforçar el nostre paper de motor econòmic i el nostre compromís social, amb una clara aposta per la sostenibilitat i el compliment dels ODS”

compromís social, amb una clara aposta per la sostenibilitat i el compliment dels ODS.

En aquest sentit, a banda de l'ampliació de Gran Via, estem treballant amb l'Ajuntament de Barcelona en el projecte de modernització de l'espai de Montjuïc, que, entre d'altres coses, contempla actualitzar aquestes instal·lacions d'acord amb les necessitats d'un recinte firal urbà del segle XXI i potenciar la seva activitat habitual de celebració de salons. Es tracta d'aconseguir un equilibri que permetrà combinar l'activitat firal del Montjuïc amb la construcció d'habitatge, equipaments i altres usos ciutadans. Igualment, volem crear tant espais expositius com àrees permanents destinades a empenedoria, innovació i transferència de coneixement en sectors relacionats amb els principals salons per tal de crear un impacte econòmic sostingut i creixent.

Un altre dels nostres objectius és consolidar la integració del CCIB, que ens permet una gestió integrada dels tres recintes firals de la ciutat, així com continuar amb la nostra expansió internacional. D'altra banda, continuarem amb la digitalització i modernització permanent dels nostres recintes.

Finalment, una pregunta com a col·legiat: quina valoració fa de l'activitat i els serveis que ofereix el Col·legi d'Economistes de Catalunya? Alguna proposta?

Sobretot, m'agradaria felicitar-lo per la gran feina que està duent a terme. En aquest sentit, voldria animar els col·legiats a posar-la en valor, participar-hi activament i aprofitar els molts serveis que ofereix. I al Col·legi, encoratjar-lo a continuar aquesta tasca tan important d'estar al costat dels seus professionals, promovent el coneixement, la formació i el *networking*. Però també a continuar sent una institució de rellevància i utilitat per al progrés del nostre país. ■

L'economista en l'àmbit de la sostenibilitat, un professional de present i futur

La sostenibilitat és transversal i impregna el conjunt de l'economia. En aquest reportatge volem conèixer els professionals de l'economia i l'empresa que es dediquen a aquest àmbit clau des de diverses posicions en l'empresa privada, l'administració pública i el món acadèmic.

CLARA BASSOLS

Periodista. Responsable de Premsa i Comunicació del CEC
cecpremsa@coleconomistes.cat

M. Eugènia Bailach és sòcia de la firma AUREN i la seva activitat s'emmarca en l'àmbit de l'auditoria de comptes. Des de l'entrada en vigor de la Llei 11/2018 de verificació d'estats d'informació no financera ha pogut compaginar la vocació personal en relació amb la sostenibilitat amb el seu desenvolupament professional com a auditora, que desenvolupa habitualment informes integrats. "Un dels aspectes que més m'atreuen és poder fer divulgació del concepte de *sostenibilitat* i de la importància que té per a tots que les empreses incorporin a la seva estratègia econòmica la sostenibilitat", assegura Bailach.

Xavier Calm tracta diàriament amb el concepte de la *sostenibilitat*. És administrador i director executiu d'una empresa dedicada a fer reformes i rehabilitacions ecològiques. "La meua feina passa per la relació amb els clients i la gestió dels projectes amb els professionals i industrials amb els quals treballem en xarxa, sempre considerant la variable ecològica en tot el que fem", explica Calm.

La sostenibilitat és clau també en la feina de Marta Calvet, que treballa com a tècnica a l'Administració pública donant suport als ens locals a l'hora d'implementar polítiques de

sostenibilitat en la promoció econòmica local. "La idea és que des del món local es pugui donar suport al teixit econòmic en àmbits com l'economia circular, l'energia o la bioeconomia i serveis ecosistèmics", comenta Calvet.

Andrei Boar tracta la sostenibilitat des de l'àmbit acadèmic. Com a professor d'Economia Financera i Comptabilitat de la UPF Barcelona School of Management (UPF-BSM), aborda habitualment dins la tasca docent l'anàlisi de sostenibilitat de les empreses sobretot a partir dels informes d'informació no financera. A més, com a investigador, està centrant el seu doctorat en l'anàlisi dels objectius de desenvolupament sostenible i, en concret, aplicats a la mobilitat. També com a investigador, participa a l'Observatori de Sostenibilitat de la UPF-BSM, on desenvolupen projectes de sostenibilitat per a empreses.

Quines són les qüestions més rellevants en l'àmbit de la sostenibilitat aplicada a l'economia?

"L'empenta que la Unió Europea està duent a terme per legislar l'entorn de la sostenibilitat i, en concret, l'obligació d'informar d'aspectes no financers per part de les empreses o l'aprovació de la taxonomia financera, que obliga les entitats financeres a invertir en entitats que compleixin requeriments de sostenibilitat, són temes rellevants i que poden marcar un punt d'inflexió en el creixement de la sostenibilitat", assegura M. Eugènia Bailach.

La sòcia d'AUREN també destaca que "la incorporació de la sostenibilitat en la gestió de negoci de les empreses tradicionals és un repte molt important, tant per als empresaris com per als economistes que els assessorem". Segons Bailach, "les noves tecnologies i les noves tendències en el consum han de configurar el motor de canvi de moltes d'aquestes empreses". Admet que "la situació geopolítica actual no és el millor escenari per invertir recursos en un model nou de negoci, però, sincerament, crec que no ens queden gaires opcions ni tampoc gaire temps perquè els canvis provocats per l'home al medi ambient ja siguin del tot irremediables".

Xavier Calm es mostra convençut que la qüestió més rellevant en la sostenibilitat aplicada a l'economia és l'economia circular. En la mateixa línia s'expressa Andrei Boar, que considera que "el més important és aconseguir models de negoci que permetin el creixement però que, a la vegada, permetin complir amb la sostenibilitat". Boar considera que els ODS són un bona guia, però que "tenen problemes de base ja en la seva pròpia definició". "Estem avançant des del *postureig* de la sostenibilitat cap a la implementació real, però el principal problema és que les empreses no saben com aplicar-la ni com mesurar-la", afegeix. "Atacar aquesta debilitat serà la clau", conclou.

Marta Calvet apunta que "seran els territoris i les empreses que hagin incorporat la sostenibilitat ambiental en els seus processos

M. EUGÈNIA BAILACH

“L’empenta que la UE està duent a terme per legislar l’entorn de la sostenibilitat pot marcar un punt d’inflexió”

XAVIER CALM

“La sostenibilitat és transversal i afecta totes les capes de l’economia”

ANDREI BOAR

“El més important és aconseguir models de negoci que permetin el creixement però que, a la vegada, permetin complir amb la sostenibilitat”

MARTA CALVET

“Els territoris i les empreses que hagin incorporat la sostenibilitat ambiental en els seus processos de decisió sortiran àmpliament beneficiats”

de decisió les que es desenvoluparan i creixeran en els propers anys”. Calvet recorda que “com ja estem veient, tant l’energia com l’aigua i altres matèries primeres són escasses i cares”, i subratlla que “aquells que siguin eficients en l’ús d’aquests recursos i alhora innovadors, per exemple, implementant nous models de negoci o l’ús de materials reciclats, o hagin apostat per l’autoproducció energètica renovable, per exemple, en sortiran àmpliament beneficiats”.

El Col·legi d’Economistes de Catalunya i la sostenibilitat

La sostenibilitat és clau per al Col·legi d’Economistes de Catalunya. En aquest sentit, el CEC compta amb la Comissió d’Economia i Sostenibilitat, formada per més de 500 economistes. L’objectiu és compartir i promoure el coneixement sobre l’economia i la sostenibilitat, tant entre les persones col·legiades com de cara a la societat. En aquest sentit es busquen sinergies amb d’altres comissions

del Col·legi i d’altres entitats i s’organitzen activitats centrades en àmbits com la transició energètica, el desenvolupament sostenible o la informació no financera. Però què més podria fer el Col·legi per potenciar el paper i la imatge de l’economista que treballa en l’àmbit de la sostenibilitat?

Marta Calvet considera que “la sostenibilitat és un àmbit de treball molt transversal on treballen des d’enginyers fins a politòlegs, ambientòlegs o economistes, entre altres professionals. Els economistes podem aportar molt de valor, però alhora crec que tenim mancances quant a determinats coneixements, i el Col·legi podria aportar formació en àmbits com els ODS, noves polítiques públiques en l’àmbit de la sostenibilitat o auditoria”. Calvet també proposa “crear un directori de professionals que treballin en l’àmbit de la sostenibilitat”.

Una opinió molt en la línia de la de M. Eugènia Bailach, que considera que “divulgació i formació són les dues paraules clau en les quals esmerçar els esforços”. “Després de generar consciència i coneixement de partida, la formació és bàsica. El Col·legi ha d’impulsar els professionals de l’economia amb formació perquè s’introdueixin en aquest àmbit i, amb les millors eines, puguin implantar als consells d’administració o a la direcció de les empreses aquest canvi de gestió”, assegura.

Per a Xavier Calm, “la sostenibilitat és transversal i afecta totes les capes de l’economia, de manera que hauria de tenir aquesta mateixa transcendència dins del Col·legi”. Per això proposa “convenciment, comunicació i formació. El Col·legi ha de creure que la sostenibilitat és cabdal dins l’economia, informar de forma sostinguda en el temps els col·legiats i formar-los també de manera continuada i transversal”.

Finalment, Andrei Boar proposa incentivar projectes d’implementació i mesurament de la sostenibilitat i dels ODS. ■

COMSA
SOLUTIONS

c/ Vallès, 2
08940 Cornellà de Llobregat
T 934 80 91 50
web.comsaservice@comsa.com

Experiència en serveis auxiliars
adaptada a les necessitats de cada client

www.comsa.com

Girona

ECONOMIA, TURISME I LA GUERRA A UCRAÏNA

JOSEP MARIA PERRAMON REYNER
Economista, membre del comitè executiu
de la seu del CEC a Girona
perramonjm@economistes.cat

Segons l'Organització Mundial del Turisme, entitat dependent de les Nacions Unides, el comerç internacional va experimentar un augment interanual del 182 % al gener-març del 2022, i el sud de l'Europa mediterrània va acollir gairebé quatre vegades més arribades de turistes internacionals que en el primer trimestre del 2021. En un primer moment, aquestes dades ens demostrarien que el sector del turisme s'estaria recuperant amb força.

Malauradament, just a finals de febrer es va produir l'ofensiva militar de Rússia a Ucraïna, que ha anat derivant cap a una inflació generalitzada i ha fet augmentar els costos de transport i d'allotjament per al sector turístic. També ha provocat que la comunitat internacional hagi pres mesures econòmiques contra Rússia, que directament ha fet baixar en picat el nombre de viatgers d'aquest país cap a les seves destinacions turístiques habituals, entre les quals hi havia les nostres comarques.

Un 48 % dels experts en turisme consultats per l'OMT creu que no serà fins al 2023 quan es tornarà als nivells d'arribades de turistes del 2019, tot i que en aquests moments estariem en el 80 % dels nivells anteriors a la crisi. Fonts del sector HORECA consultades comenten que les expectatives d'ocupació per a aquesta temporada són bones, sobretot per al turisme interior, amb moltes ganes de sortir de les restriccions provocades per la pandèmia de la COVID.

Caldrà veure, però, si el nivell de despesa serà el mateix o serà contingut, ja que, segons un estudi de FUNCAS, si el conflicte bèl·lic s'allarga, tindrem un període d'estancament econòmic i d'alta inflació (conegut com *estagflació*), que farà disminuir els ingressos de les famílies i que, per tant, no podran dedicar tants recursos a les seves va-

cances. Actualment els salaris pactats estan creixent a un ritme anual del 2,6 %, mentre que la inflació es manté a nivells superiors al 8 %. Això faria que, per assolir el mateix nivell de despesa que anys anteriors durant el període estival, les famílies haguessin de recórrer a l'estalvi acumulat durant la pandèmia.

Les previsions de la Federació Catalana de Càmpings són que, malgrat les incerteses causades per la guerra a Ucraïna, el sector turístic seguirà el seu trajecte a l'alça i que la bona situació geogràfica del nostre territori, allunyada del lloc del conflicte, fa més atractiu que els campistes de països com França, Bèlgica o Alemanya el prenguin com a destinació per a les vacances d'enguany.

Una de les empreses més importants en la distribució i fabricació de productes alimentaris per al canal HORECA amb seu a les comarques gironines ens feia saber que l'increment dels preus per la inflació havia provocat que les persones amb treballs més bàsics de la seva empresa tinguessin dificultats per afrontar despeses no previstes o haguessin de demanar bestretes de la nòmina de forma habitual. A més, reconeixia que amb el conflicte bèl·lic havia patit una manca important de subministrament d'oli de girasol, una de les seves principals matèries primeres, i del qual Ucraïna és el principal productor europeu, de manera que s'havia hagut d'espavilar per trobar altres proveïdors d'altres orígens.

Ucraïna però, també és el principal proveïdor de la UE de productes com civada, blat i blat de moro. Segons elEconomista.es, li comprem el 42,2 % dels cereals que importem. En el moment d'escriure aquest article, molts d'aquests productes s'estaven fent malbé als magatzems dels ports del país pel bloqueig de la marina russa. No cal dir que això farà incrementar el preu dels productes que produïm i que tenen com a base aquestes matèries primeres.

D'altra banda, l'escalada dels preus de les gasolines i l'electricitat, conseqüència també del conflicte Ucraïna-Rússia, ens hauria de fer replantejar la dependència que tenim del gas i del petroli. Les nostres comarques, afavorides pel vent, el mar i el sol, hauríem de prendre consciència d'aquest fet i apostar per un tipus d'energia sostenible. Amb el suport de les Administracions públiques i amb una política mediambiental adequada, es podrien fer unes instal·lacions que permetessin en gran part no dependre energèticament d'altres països per poder fer funcionar el nostre sistema productiu i de serveis.

Empreses i particulars ja estan prenent la iniciativa i estan instal·lant plaques fotovoltaiques a les seves teulades. Això els permet protegir-se de l'alça de preus de l'energia elèctrica, al mateix temps que contribueixen a millorar el medi ambient. ■

Lleida

ESTUDI SOBRE LA DESLOCALITZACIÓ D'EMPRESSES DE LES COMARQUES DE LLEIDA

JOSEP M. RIU I VILA
Economista i president de la seu del CEC a Lleida
jriu@vilabatiste.com

JORDI MORENO I GENÉ
Professor del departament d'Administració d'Empreses de la Facultat de Dret, Economia i Turisme de la Universitat de Lleida
jordi.moreno@udl.cat

La Cambra de Comerç de Lleida, amb la participació del Col·legi d'Economistes de Catalunya, ha volgut impulsar un treball de recerca que aportí nou coneixement sobre la deslocalització d'empreses i que ajudi a comprendre'n la dimensió real.

Un equip d'investigadors de la Universitat de Lleida i la UPF Barcelona School of Management ha aconseguit extreure les dades necessàries del registre mercantil per arribar a la conclusió que, en els darrers sis anys (2015-2020), un total de 428 empreses van traslladar la seu social per marxar de Lleida (i no han tornat). Per tal de determinar la rellevància del problema, s'ha comparat amb la realitat que viuen altres províncies amb una densitat empresarial similar (com Badajoz, Cantàbria o Valladolid), i s'evidencia que Lleida és la que ha patit un major nombre de canvis de seu social. Si es compara amb Girona i Tarragona, també es constata que el pes específic de les fugues empresarials és més elevat a Lleida. Per tant, es tracta d'un assumpte que té especial incidència a les comarques de Ponent.

De l'anàlisi de les dades en sorgeixen altres consideracions importants, com l'evolució anual de les deslocalitzacions, que experimenta un repunt significatiu els anys 2017 i 2018, amb 93 i 96 canvis de seu registrats respectivament, possiblement motivats per la situació política (l'anomenat "procés independentista") i la conseqüent fugida d'empreses que es va viure a tot Catalunya. De totes maneres, cal destacar que el degoteig de deslocalitzacions es manté sempre per sobre de les 50 anuals, durant tot el període investigat.

D'altra banda, pel que fa al destí de les empreses que decideixen marxar, l'estudi revela que Barcelona és clarament la província preferent, ja que acull el 39,4 % de les empreses deslocalitzades, seguida d'Osca (14,4 %) i Madrid (14 %). Per darrere se situen altres territoris com Tarragona (9,3 %), Saragossa (3,7 %) o Girona (2,8 %). De fet, les deslocalitzacions amb destí a les províncies d'Aragó, Madrid i la resta de Catalunya sumen més del 84 %.

També s'ha constatat que les deslocalitzacions no entenen de mida, ja que afecten en la mateixa proporció empreses petites, mitjanes i grans. I quant al sector d'activitat, cal destacar que els més afectats són el comercial (21,26 %), el de la construcció (14,02 %) i les activitats immobiliàries (12,15 %). Les dades d'aquest apartat també indiquen que tots els sectors es deslocalitzen principalment a Barcelona, excepte "agricultura, ramaderia i pesca", que escull Osca com a destí principal.

Pel que fa a les causes de la deslocalització, es constata una casuística força diferenciada en funció del territori de destí. En aquest sentit, les empreses que marxen a Barcelona ho fan per motius molt lligats a la capitalitat, com són les infraestructures, la disponibilitat de treballadors o l'oportunitat d'incrementar clients. Les companyies que se'n van a Osca,

en canvi, apel·len a raons de caràcter més polític i econòmic, com l'agilitat administrativa, la predisposició dels responsables públics i la disponibilitat de sòl industrial. En paral·lel, els beneficis fiscals i les subvencions són els principals arguments per deslocalitzar-se en direcció a Madrid.

Relacionat de manera directa amb les causes, i després de conèixer de primera mà l'opinió de nombrosos empresaris, directius, polítics i experts, l'estudi també apunta algunes solucions estratègiques, englobades en quatre grans objectius: millorar les infraestructures, afavorir l'agilitat administrativa a través d'una oficina d'atenció a l'emprenedor que actuï com a "finestreta única", crear un pol d'atracció d'inversions amb polígons especialitzats, i prestigiar l'emprenedor i l'empresa mitjançant un pla de comunicació ambiciós.

Aquest estudi es va presentar el 7 de març a l'Auditori del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera de la UdL, amb la participació de les màximes autoritats de les Administracions locals, autonòmiques i comarcals. Posteriorment, es va organitzar una taula rodona amb empresaris i la participació del Col·legi d'Economistes per debatre sobre l'estudi, les seves conclusions i possibles solucions. ■

Tarragona

CONSEQÜÈNCIES DE LA GUERRA D'UCRAÏNA A TARRAGONA

MIQUEL ÀNGEL FÚSTER

Economista i president de la seu del CEC a Tarragona

miquelangelfuster@economistes.com

La brutal invasió russa a Ucraïna implica un punt d'inflexió a la història recent d'Europa. El president Vladimir Putin és el principal responsable de la guerra i de totes les seves repercussions socials, econòmiques i polítiques a Europa i a tot el món. Tot i que en teoria el conflicte ens queda molt lluny des d'un punt de vista geogràfic, les conseqüències ens afecten (i ens afectaran) a tots, i les comarques tarragonines no en són una excepció.

La repercussió més evident és el notable encariment dels preus. La pujada de l'IPC el maig del 2022 (darrera dada oficial a l'hora d'escriure aquestes línies) ha estat del 8,9 % a Tarragona, enfront del 9 % en l'àmbit de l'Estat i el 8,2 % a Catalunya. Això confirma una tendència, iniciada ja fa temps, que indica que la inflació al nostre territori és superior a la mitjana catalana, per la mateixa composició de l'índex. Una de les explicacions té molt a veure amb l'alta mobilitat en vehicle privat a les nostres comarques, maltractades sistemàticament des de diferents nivells de les Administracions públiques quant a les infraestructures i el transport públic (podríem posar com a exemple el que es pot arribar a trigar en un viatge en transport públic entre Tortosa i Barcelona, ciutats separades per "només" uns 150 km).

Per tant, l'alt encariment dels combustibles té una repercussió superior a les nostres comarques i amplifica molts preus finals en un pernicios efecte multiplicador, que afecta tots els nostres sectors econòmics: primari (pagesos, pescadors...), secundari (indústries de tot tipus) i terciari (transport, comerç, turisme...). La bonificació dels 20 cèntims per litre ni de lluny ha servit per frenar l'imparable ascens dels carburants.

La nostra dependència energètica (el 40 % del gas que es consumeix a la UE ve de Rússia) fa que el preu de l'electricitat (que es calcula de forma que el cost marginal de la font més cara, el gas, marca el preu total) s'hagi disparat, arribant a superar els 500 € per MWh en les hores més cares. Els nivells mitjans no són en absolut assumibles. Encara no ha començat a aplicar-se "l'excepció ibèrica" que hauria de marcar un punt d'inflexió en aquest ascens. Veurem com es reflectirà en la pràctica en l'evolució del preu de la llum.

A les nostres comarques hi ha moltes indústries intensives en cost energètic (als subsectors petroquímic, metal·lúrgic, de gasos industrials, de fabricació d'accessoris...), i això les fa menys competitives. I és un sector que suposa una cinquena part del PIB tarragoní. A més, ho fa en un moment on s'havien generat algunes expectatives per les darreres inversions industrials al territori (a banda de les recurrents a la petroquímica del Camp de Tarragona), com les de la multinacional austriaca Kronospan a Tortosa o la coreana Ijin a Mont-roig.

Els preus dels aliments (cal tenir present que Ucraïna és un país clau en la producció mundial de cereals), pinsos i fertilitzants també s'han disparat. Com és natural, això també té un efecte molt negatiu en la potent indústria agroalimentària de la demarcació.

Però els augments de preus no s'aturen en els components comentats. Tot això es reflecteix en una inacceptable taxa subjacent (que no inclou energia ni aliments no elaborats) del 4,9 % a escala d'Espanya, amb un efecte demolidor per a les empreses i les famílies. Algunes capes de la població estan patint de valent l'augment de la inflació. Les darreres dades parlen d'un 30 % de la població catalana en situació de vulnerabilitat.

En l'àmbit turístic, en una temporada estival que es preveu molt bona després de dos anys condicionats per la pandèmia, a la Costa Daurada es perd totalment el turista rus (possiblement, el de major despesa per càpita). Fins i tot s'havien fet campanyes de promoció a Ucraïna, que, òbviament, no tindran cap resultat.

En qualsevol cas, al sector hi ha confiança amb la consolidació del turista estatal i dels principals mercats europeus continentals (francesos, alemanys, belgues, italians, etc.) i la recuperació del britànic (un cop superades les restriccions de mobilitat aèria).

En resum, les afectacions a Tarragona de la guerra a Ucraïna no difereixen gaire de les de la resta del país. Bàsicament, suposen un fre al creixement, un increment dels preus i un endarreriment de la necessària recuperació econòmica i social després de dos anys de pandèmia. ■

ACTIVA EL CONOCIMIENTO

LEFEBVRE ECOSISTEMA

Todas las soluciones de Lefebvre en un único ecosistema

Descubre **Ecosistema Lefebvre**, la suite de conocimiento y soluciones digitales que optimiza los procesos legales y de gestión. Más de 20 soluciones que cubren los principales ejes de las necesidades para el desarrollo de tu negocio: excelencia jurídica, relación e interacción con tus clientes, la gestión del negocio y la gestión y potenciación de tu conocimiento

Configura tu propio ecosistema en

lefebvre.es

Noves col·legiacions

Iniciem en aquest número una nova secció per donar a conèixer els nous col·legiats i col·legiades, i que ens expliquin quina és la seva activitat professional en l'actualitat i què esperen de la col·legiació al Col·legi d'Economistes de Catalunya

CLARA BRULL

Soc la fundadora i CEO del Grup CBS, un conjunt d'empreses de l'àmbit de la formació, amb dues acadèmies, una editorial i una consultoria. Actualment estem en un projecte molt disruptiu, creant una plataforma *e-learning* per preparar oposicions que incorpora intel·ligència artificial i *machine learning*, i crea itineraris d'estudi personalitzats per als alumnes segons la seva evolució per maximitzar el seu rendiment.

El motiu pel qual m'he col·legiat de nou és principalment *networking* amb d'altres economistes. ■

ORIOI GALIANA

Actualment la meua activitat professional està dedicada al món comptable i financer. Desenvolupo aquesta activitat en dues societats diferents però que pertanyen al mateix grup empresarial. Una, dedicada a la fabricació i exportació de producte químics (àcid oxàlic i derivats) i l'altra, un complex esportiu format per camp de golf, *pitch and putt*, pàdel, tennis i gimnàs, de la qual soc el director financer.

Espero ampliar i actualitzar els meus coneixements en l'àmbit de la comptabilitat i fiscalitat enfocada a l'empresa privada a través de formació i seminaris, així com establir noves relacions amb professionals del mateix sector per generar importants sinergies i col·laboracions. ■

ARIADNA BELVER

Soc la directora i conductora del programa de ràdio *Lideratges, la veu de la dona als negocis*, a Onda Cero Catalunya. A més, faig consultoria de comunicació, màrqueting, estratègia RSC, intermediació immobiliària i organització d'esdeveniments a través de la meua marca Belver&Co.

Amb la col·legiació al CEC espero estar actualitzada i al dia de les novetats de l'economia en general i de les normatives d'empresa. També rebre formació i, sobretot, poder aportar coses a través de la meua participació a les comissions d'Igualtat i d'Economia Social i en tot allò en què pugui ajudar i ser útil al Col·legi. ■

CHENHE LIU

Com a professional especialitzat en comptabilitat i fiscalitat, actualment m'encarrego de la comptabilitat d'un conjunt d'empreses la finalitat de les quals és la provisió de serveis. Més concretament, exerceixo tasques de conciliació bancària, contacte amb proveïdors i clients, fiscalitat i control de costos.

Col·legiar-me al Col·legi d'Economistes de Catalunya implica participar en una organització plural, multidisciplinària i plena d'experts brillants amb bagatges professionals diversos. Per això espero que la meua incorporació fomenti l'adquisició de nous coneixements i un major accés a la informació, a itineraris de formació i/o conferències, així com a ofertes laborals. ■

NIEVES RABASSÓ, PRESIDENTA DE LA COMISSIÓ DE RELACIONS LABORALS I GESTIÓ DEL CAPITAL HUMÀ DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

“Volem ser la corretja de transmissió entre col·legiats i organismes de gestió laboral”

CLARA BASSOLS

Periodista. Responsable de Premsa i Comunicació del CEC
cecprensa@coleconomistes.cat

Nieves Rabassó és llicenciada en Dret per la Universitat Complutense de Madrid (1988), llicenciada en Administració i Direcció d'Empreses per la Universitat Abat Oliba (2014), màster en Dret Laboral, màster en Estudis Econòmics, Humanístics i Socials, i màster en Dret i Administració Concursal. Actualment està preparant la seva tesi doctoral. Especialista en l'àmbit del Dret Social des de fa més de 25 anys, és responsable del departament laboral al despatx Alonso-Cuevillas, Advocats i Economistes, i coordinadora del Seminari d'Especialització en Dret Concursal de la Universitat de Barcelona. Membre de la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Nieves Rabassó presideix la Comissió de Relacions Laborals i Gestió del Capital Humà des del mes de febrer passat.

Quins són els grans objectius que es marca la comissió en aquesta nova etapa?

La Comissió de Relacions Laborals i Gestió del Capital Humà apareix totalment renovada pel que fa a la seva composició, ja que

integra professionals dedicats al dret social i a la gestió de persones de les quatre seus del Col·legi al conjunt del territori. La Comissió compta amb un comitè assessor integrat per especialistes en dret del treball de dilatada experiència i constatat prestigi professional. En relació amb la seva activitat i les seves funcions, pretenem donar a conèixer el dret del treball en el seu vessant més pràctic, informant els nostres col·legiats i col·legiades de les novetats legislatives i jurisprudencials, així com oferint formació en matèria de dret social. La Comissió pretén col·laborar de manera permanent amb organismes oficials en l'àmbit de la gestió laboral (TGMS, INSS i SEPE) a través de reunions periòdiques en temes d'actualitat o d'interès legislatiu. Volem convertir-nos en la corretja de transmissió per a la resolució de dubtes o incidències entre els col·legiats i col·legiades i aquests organismes oficials. També hem subscrit convenis de col·laboració amb d'altres col·legis professionals afins a la nostra activitat, com és el cas del Col·legi de Graduats Socials.

Quin tipus d'activitats s'organitzaran?

La Comissió ja ha realitzat diverses activitats. Malgrat el poc temps que fa que hem posat en marxa la nova comissió, ja hem emès articles d'opinió en temes d'actualitat com la reforma laboral. També hem analitzat la jurisprudència més recent en temes que són d'interès tant per als col·legiats com per a les empreses. Destacaria també l'acte que vam organitzar el més d'abril passat per presentar un estudi sobre la bretxa salarial i la presència de les dones a les organitzacions, pre i postpandèmia.

La reforma laboral, la regulació del treball o les cotitzacions dels treballadors autònoms són alguns dels temes que han centrat l'actualitat laboral... Teniu previst abordar aquestes i d'altres qüestions des de la Comissió?

Aquests temes seran objecte d'article doctrinal a la *Revista Tècnica Digital*, participant en tots els números que es publiquin l'any 2022. D'altra banda, de forma periòdica farem formació gratuïta en aquestes matèries, tant pel seu interès legislatiu com per la interpretació jurisprudencial o de l'autoritat laboral.

Què ha de fer un col·legiat o col·legiada amb interès per participar activament a la Comissió de Relacions Laborals i Gestió del Capital Humà?

Qualsevol col·legiat o col·legiada pot participar en la nostra comissió, apuntant-s'hi a través de la web del col·legi. Després d'això, se li remet un correu electrònic de benvinguda i se'l convida a participar, ja sigui de forma activa o proposant temes d'interès general. Aquest col·legiat rebrà informació periòdica no només de l'activitat de la comissió, sinó de les novetats legislatives i jurisprudencials. ■

“Pretenem donar a conèixer el Dret del Treball en el seu vessant més pràctic, informant de les novetats legislatives i jurisprudencials i oferint formació en matèria de Dret social”

Màster d'especialització tributària

Aquells economistes i graduats universitaris que volen fer de l'assessorament fiscal la seva professió o aquells professionals que volen reorientar la seva activitat professional cap a aquest àmbit tenen al seu abast el màster d'Especialització Tributària del Col·legi d'Economistes de Catalunya, que enguany arribarà a la 33a edició.

Ofereix una sòlida formació teòrica i, sobre tot, pràctica, per tal de conèixer en profunditat la totalitat del sistema fiscal espanyol i les eines necessàries per desenvolupar l'assessorament i la consultoria. Per als despatxos professionals és una via fonamental per a la formació interna del seu equip i per incorporar nous professionals.

El professorat és altament qualificat i imprimeix a les sessions la seva experiència pràctica,

combinant la visió dels assessors fiscals i dels tècnics de l'Administració Tributària.

Està homologat pel Registro de Economistas Asesores Fiscales (REAF). També permet a auditors (ICAC) i experts comptables (RECC) l'homologació de 68 hores de formació continuada (mòduls d'IVA i impost de societats).

Continguts i programa

El desenvolupament del màster inclou l'estudi dels conceptes, l'estructura, els elements bàsics i la naturalesa dels diferents impostos, i també l'actualització de la normativa tributària, amb la incorporació de reformes i canvis legislatius, així com la revisió de les consultes tributàries més rellevants. El tractament i la confecció de declaracions de les diverses figures impositives i la realització d'exercicis pràctics seleccionats. I tot això, amb una

documentació de suport elaborada específicament per a cada temàtica.

1. Llei General Tributària i procediments de gestió i recaptació de la hisenda pública.
2. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
3. Impost sobre societats.
4. Impost sobre successions i donacions.
5. Impuestos municipales.
6. Impost sobre el valor afegit.
7. Impost sobre la renda de les persones físiques i impost sobre el patrimoni.
8. Inspecció fiscal, infraccions i sancions.
9. Fiscalitat internacional.
10. Planificació fiscal.
11. Presentacions telemàtiques.
12. Cas pràctic final.

Inici: 3 de novembre de 2022.

Durada: 212 hores lectives. ■

QUÈ N'OPINEN ELS ALUMNES D'EDICIONS ANTERIORS?

SILVIA ARANDA

Alumna màster 2021-2022. Sòcia i assessora fiscal a Accensum Consulting

"El màster és sens dubte una formació imprescindible per a l'exercici de la professió d'assessor fiscal.

Compten amb professors experts en cada matèria, que no només són capaços d'explicar la matèria en profunditat, sinó que, per la seva dilatada experiència, poden resoldre molts dubtes del dia a dia que moltes vegades desconexim. M'ha permès adquirir una visió global de la tributació i poder consolidar els meus coneixements previs. Ha estat una experiència molt enriquidora que recomano a tothom, no només als que es vulguin iniciar en el món de l'assessoria fiscal, sinó també als que ja compten amb certa experiència, perquè és molt important en la nostra professió renovar-nos i consolidar els nostres coneixements."

J. MIGUEL ESCALANTE

Alumne màster 2018-19. Gestor administratiu. Serveis Administratius Baix Camp S.L.

"Recomano aquest màster a qualsevol persona que estigui interessada a iniciar la seva carrera professional o ampliar els seus coneixements en aquest sector. El personal docent ofereix un punt de vista d'aplicació de la llei que pot impulsar la nostra carrera professional."

JOAN REYES

Alumne màster 2021-2022. Assessor fiscal - Fenix Assessors

"Després de més de 15 anys en el món de l'assessorament empresarial, vaig creure oportú fer una actualització de coneixements en l'àmbit fiscal, i, valorant diverses opcions, l'opció final es va decantar per aquest màster. L'elecció no va poder ser millor. Qualitat excel·lent del professorat, professionals de prestigi reconegut, tant de l'Administració com de l'empresa privada, i un temari que combina teoria i pràctica. He aconseguit enfortir la meua base i continuar aprenent. Una empena i més seguretat per seguir desenvolupant la meua carrera com a assessor fiscal."

CAROLINA FERNÁNDEZ

Alumna màster 2020-21. Comptable-fiscal a Assesgrup S.L.

"El màster ha superat les meves expectatives. Compten amb grans professors qualificats i amb molta experiència, tant en el sector privat com públic. A través de la legislació i la seva experiència professional m'han ensenyat com interpretar i resoldre problemes del dia a dia de la meua professió. Ara tinc una base més consolidada amb una visió més específica i actualitzada de cadascun dels impostos."

Per a més informació, us podeu adreçar a l'Aula d'Economia escrivint a aula@coleccionomistes.cat

Aula d'Economia

Des de l'any 1986 formant
professionals de l'economia
i de l'empresa.

- Formació continuada presencial i online
- Formació homologada ICAC / RECC / REFOR
- Formació bonificable
- Formació subvencionada
- Màsters i Postgraus
- Programes d'Especialització
- Cursos i seminaris in company
- Idiomes
- Beques i ajuts

Condicions preferents per a col·legiats/des

Aula d'Economia

aula@coleconomistes.cat

Tel. 93 416 16 04

www.coleconomistes.cat

La revolució digital: una altra més?

ALFREDO PASTOR

Professor emèrit d'Economia de l'IESE Business School i col·legiat de mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya
apastor@iese.edu

Vivim una època prodigiosa que segurament s'està acostant al seu final. Per recordar només dues xifres: el 1804, la població mundial s'estimava en mil milions de persones; avui és més de vuit vegades superior. En el mateix interval de temps, el PIB mundial és noranta vegades més gran. El canvi tecnològic, basat en un domini creixent de l'energia, va ser el motor de grans canvis socials que van abastar tots els aspectes de la nostra vida. Els primers països a adoptar els canvis es van distanciar de la resta, i dins de cada país no totes les classes socials van participar de la mateixa manera dels seus fruits. Les conseqüències de la Revolució Industrial sobre ocupació, salaris i condicions de treball van ser objecte d'intensos debats.

És fàcil reconèixer en aquests debats les mateixes preocupacions que suscita l'anomenada "Revolució Digital" (RD, d'ara endavant). En farem al·lusió tot seguit. Tanmateix, hi ha dues grans diferències entre ambdues: d'una banda, no podem comptar amb les condicions de contorn que van fer possible el progrés material de la classe obrera al segle XIX: tot apunta a un menor creixement —quan no a un decreixement— de les nostres economies; de l'altra, el moviment sindical està relativament desarmat. La segona diferència és que, mentre que en els començaments de la Revolució Industrial el canvi tecnològic consistia a fabricar millor els productes de sempre i es manifestava sobretot en les entitats de producció, la digitalització és una tecnologia d'aplicació general, TAG (General Purpose Technology, GPT) els productes de la qual experimenten una innovació constant i tenen la capacitat d'afectar totes les nostres activitats: maneres de treballar, contactes humans i fins i tot capacitats cognitives i canals d'aprenentatge.

Seguint la pauta de la Revolució Industrial, en els últims vint anys una massa de treballs

exploren les possibles conseqüències de l'RD sobre ocupació i salaris. Tot i que estem lluny de tenir prediccions molt fiables, algunes línies emergeixen de la literatura: pel que fa a l'ocupació, cal recordar que els efectes de l'RI van ser —i possiblement ho seran per a l'RD— processos lents, encara que persistents: les onades d'atur les solen produir els cicles o els errors de política econòmica. No obstant això, cal témer que el ritme d'adaptació de l'home sigui més lent que el del canvi tecnològic, de manera que, per prevenir l'aparició de borses d'atur, el sector públic i el privat hauran d'augmentar els seus esforços de formació i potser dissenyar plans d'ocupació pública garantits. Pel que fa als salaris, el patró habitual és el de polarització en les fases inicials del canvi (només els més llestos dominen les noves tecnologies), seguida d'una compressió a mesura que el canvi es consolida. Atesa la velocitat aparent del canvi en el món digital, és possible que les fases d'aquest patró se solapin entre si i que el resultat final sigui imprevisible.

La consideració de la digitalització com a TAG obre perspectives inquietants. Sembla generalment acceptat que, malgrat les aparències en sentit contrari, la digitalització resulta en un empobriment dels contactes

humans. Els instruments digitals modifiquen profundament la forma d'aprendre d'infants i joves; en particular, els efectes addictius de mòbils i tauletes en nens molt petits han estat denunciats més d'una vegada. Els desenvolupaments digitals, que ofereixen no tant eficiència com simple comoditat, acaben conformant molts dels nostres comportaments, des de les compres fins a les interaccions entre persones. Finalment, hi ha el temor que l'ús progressiu d'instruments digitals afecti la nostra pròpia consciència i ens allunyi de la nostra dimensió interior a canvi d'estímuls externs cada vegada més potents.

Per tot això, la societat sencera està implicada en el desenvolupament de la Revolució Digital. Els ciutadans han de ser conscients de les conseqüències possibles del seu desenvolupament. Si bé el ciutadà es troba desarmat davant d'un sector tecnològic d'enorme potència econòmica, intel·lectual i política, no deixa de ser cert que té el poder d'acceptar o rebutjar els productes oferts per l'RD, alhora que és el conjunt de la societat el que pot orientar aquest canvi, ja que el finança amb els seus recursos, directament amb les seves compres o a través de la despesa pública. Com assenyalava un llibre recent, el futur digital que es dibuixa no és inevitable. ■

Coneixements a disposició de les persones col·legiades

VÍDEOS I DOCUMENTACIÓ DE CONFERÈNCIES I ACTES

Conferència de la subsecretària del Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital, Amparo López Senovilla: "Reformes per a la recuperació".

Conferència del director general de Red.es, Albert Martínez Lacambra: "Programa Kit Digital, una oportunitat per a les pimes".

Conferència del primer tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni: "Barcelona Green Deal: l'agenda per a la transformació de l'economia de Barcelona".

Conferència del secretari general d'Indústria i de la PIME del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme. Raül Blanco: "La indústria i el futur d'Europa".

Acte de presentació de la *Revista Econòmica de Catalunya* 85: "El futur del treball".

Conferència de la delegada del Govern a Catalunya, M. Eugènia Gay: "Mesures del Govern d'Espanya per a la reactivació econòmica de Catalunya".

CICLE DE JORNADES SOBRE FONS EUROPEUS I REPTES DE LA TRANSFORMACIÓ EMPRESARIAL

L'assessorament a les petites empreses sobre els fons europeus Next Generation.

DOCUMENTACIÓ

Compartint projectes i experiències d'empreses amb els Fons Next Generation.

Els Fons Next Generation després de la guerra a Ucraïna. Una visió prospectiva.

CICLE DE JORNADES SOBRE INNOVACIÓ PER A UNA AGROALIMENTACIÓ SOSTENIBLE

Ciència per a un futur sostenible.

DOCUMENTACIÓ

Tecnologia per a una agricultura més eficient i més sostenible.

Tecnologia per a la sostenibilitat de la ramaderia, l'aquicultura i la pesca.

DOCUMENTACIÓ

ECONOMIA AGROALIMENTÀRIA

Col·loqui Què Mengem: "L'experiència d'Unilever en marques com Hellmann's i Frigo en sostenibilitat amb propòsit, donant resposta als ODS".

DOCUMENTACIÓ

Col·loqui Què Mengem?: "El veganisme, s'acosta un tsunami?".

ECONOMIA INTERNACIONAL I UNIÓ EUROPEA

Conferència: "Economia xinesa. Oportunitats comercials Xina-Catalunya".

SÈNIORS

Homenatge pòstum al Sr. Josep Vila Abelló (1938-2021).

Homenatge pòstum al Sr. Arcadi Oliveres Boadella (1945-2021).

ECONOMIA CATALANA

Taula rodona: "El moment econòmic actual i les seves repercussions".

ECONOMISTES D'EMPRESA

Conferència: "Ciberseguretat: la inversió més rendible de la digitalització".

JOVES

Taula rodona: "Què vol un despatx professional d'un jove economista? Què vol un jove economista d'un despatx professional?"

Taula rodona: "Vols conèixer el món de l'emprenedoria i inversió en *star-tups*?"

ECONOMIA TERRITORIAL I URBANA

Conferència: "Un cicle d'inversions ecoeficients per a una infraestructura estratègica".

RELACIONS LABORALS I GESTIÓ DEL CAPITAL HUMÀ

Taula rodona: "Talent femení al món laboral: l'impacte de la pandèmia".

COMPTABILITAT

Conferència: "Anàlisi d'empreses amb ràtios financeres. Comptes anuals (balanç de pèrdues i guanys)".

DOCUMENTACIÓ
Pilar Lloret

Conferència: "Comptabilitat Financera + Comptabilitat Analítica = Economia Circular"

DOCUMENTACIÓ

C/MUNTANER 239
TEL. 932 009 339

CENTRE ODONTOLÒGIC
DRS. MIRAVÉ

RECUPEREM EL COLOR NATURAL

	PARTICULAR	COLECTIU	FINS EL 30 DE SEPTIEMBRE
BLANQUEJAMENT CLÍNICA	500€	400€	285€
CARILLA ESTÈTICA	350€	275€	250€

INCLOU LES VISITES I UNA HIGIENE DENTAL ANUAL PEL COL·LECTIU I FAMILIARS

ECONOMIA I SOSTENIBILITAT

 Taula rodona: Projecte "Economia Circular Espanya" en 11 sectors.

 DOCUMENTACIÓ

 Debat: "Balanz elèctric del 2021 i novetats rellevants del 2022".

FISCALISTES | REAF CATALUNYA

 Conferència: "Anàlisi del Llibre Blanc sobre la Reforma Tributària".

 DOCUMENTACIÓ
Guillem López Casasnovas

DOCUMENTACIÓ A DISPOSICIÓ DELS COL·LEGIATS

FISCAL

 Sessió temàtica: Criteris de Graduació de sancions tributàries en la Llei General Tributària
Documentació

 Sessió temàtica: Fiscalitat de les Criptomonedes
Documentació

 Notes d'opinió de la Comissió de Fiscalistes | REAF Catalunya en relació amb les propostes contingudes al Llibre Blanc de la Reforma Tributària

 Presentació institucional: novetats campanya de la renda 2021

 Sessió temàtica: Devolució d'ingressos indeguts en l'IAE pel tancament durant l'estat d'Alarma. Plusvàlua municipal després de l'STC 182/2021, de l'RDL 26/2021 del 8 de novembre, i la Resolució DGT V3074-21
Documentació

Jurisprudència estatal i autonòmica:

 Especial renda 2021

 Abril-maig 2022

 Febrer-març 2022

AUDITORIA I COMPTABILITAT

 Sessió tècnica d'auditoria: "Novetats en les memòries dels comptes anuals de l'exercici 2021"
Documentació
Gema Martín de Almagro

 Sessió tècnica d'auditoria: "Noves tecnologies aplicades a les firmes d'auditoria - El Kit Digital"
Documentació
Gustavo Moreno

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI

REVISTA TÈCNICA
DIGITAL NÚM. 19
SETEMBRE 2021

REVISTA TÈCNICA
DIGITAL NÚM. 20
DESEMBRE 2021

REVISTA
ECONÒMICA DE
CATALUNYA 85

INFORMATIU DE
L'ECONOMISTA
NÚM. 176

INFORMATIU DE
L'ECONOMISTA
NÚM. 177

REVISTA TÈCNICA
DIGITAL NÚM. 21
FEBRER 2022

REVISTA TÈCNICA
DIGITAL NÚM. 22
MAIG 2022

REVISTA
ECONÒMICA DE
CATALUNYA 84

INFORMATIU DE
L'ECONOMISTA
NÚM. 178

INFORMATIU DE
L'ECONOMISTA
NÚM. 179

I a tu, qui et cuida?

ara **40%** de descompte
amb un en la quota familiar*

**A MGC Mútua
fa 40 anys que cuidem
la salut de les famílies.**

Oferim les cobertures més àmplies
i una atenció personalitzada que,
enfrent de la malaltia, garanteix que
ningú quedarà desatès.

Quadre
mèdic

Hospitalització
a qualsevol
centre del món

Assistència
en viatge

Pròtesis

Psicologia
clínica

Assistència
integral
del càncer

Teleconsulta i
videoconsulta

Lliure elecció
de ginecòleg
i pediatra

T. 93 414 36 00 - www.mgc.es

Jornada dels economistes 2022

27a edició

“Els reptes per a la sostenibilitat
de l’economia catalana”

Barcelona, 11 de novembre

Girona, 24 de novembre

Lleida, 18 de novembre

Tarragona, 3 de novembre

*Reserva't
les dates!*

27a Jornada dels Economistes

#JornadaCEC2022